

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ
ในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์คุณลักษณ์ จารุรัตน์จามร
อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณิศา รุจิพร
อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
3. อาจารย์สมหวัง นิลพันธ์
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ อาจารย์ประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยขอนแก่น (มอดินแดง)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น โทร.2584

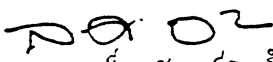
ที่ ทม 0510/ว 4199 วันที่ ๒1 ธันวาคม 2538

เรื่อง ขออนุญาตแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะศึกษาศาสตร์

ด้วย นางสาวพรพิมล เมืองแวง นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการแนะแนว และให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออก" ซึ่งในการศึกษาค้างนี้ จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของแบบวัดการกล้าแสดงออก และโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออก ก่อนที่จะนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์คุณลักษณ์ จารุรัตน์จามร และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณิศา รุจิพร เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงขอแต่งตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(นายสมพงษ์ จันทรโพธิ์ศรี)
กณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น โทร. 2584

ที่ ทม 0510/วณ.๑๑ วันที่ ๒๑ ธันวาคม 2538

เรื่อง ขออนุญาตแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมอคินเคง

ด้วย นางสาวพรพิมล เมืองแวง นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการแนะแนวและให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออก" ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของแบบวัดการกล้าแสดงออก และโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออกก่อนที่จะนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น พิจารณาแล้วเห็นว่า อาจารย์สมหวัง นิลพันธ์ เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงขอแต่งตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(นายสมพงษ์ จันทรไพจิตร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น โทร. 2584

ที่ ทม 0510/ 3917 วันที่ 24 พฤศจิกายน 2538

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมอดินแดง

ด้วย นางสาวพรพิมล เมืองแวง นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการแนะแนวและให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อการกล้าแสดงออก" ซึ่งได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยจะดำเนินการเก็บข้อมูลในระหว่างวันที่ 20 พฤศจิกายน 2538 - วันที่ 15 มีนาคม 2539 เพื่อให้การศึกษานี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ นางสาวพรพิมล เมืองแวง ดำเนินการเก็บข้อมูลตามความประสงค์ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

(นายอนนท์ พงศ์ อนุรักษ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 0510/ 0510

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40002

๒๐ กุมภาพันธ์ 2539

เรื่อง ขอมูลความสนใจเพื่อทดสอบประสิทธิภาพเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสนามบิน จังหวัดขอนแก่น

ด้วย นางสาวพรพิมล เมืองแวง นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการแนะแนวและให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออก" ซึ่งได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการทดสอบหาประสิทธิภาพของเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยจะดำเนินการเก็บข้อมูลในระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2539 - 31 มีนาคม 2539 เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ นางสาวพรพิมล เมืองแวง ดำเนินการเก็บข้อมูลตามความประสงค์ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น หวังเป็นอย่างยิ่ง ว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมพงษ์ จันทรโพธิ์ศรี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. (043) 236903

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวัดพฤติกรรมการกล้าแสดงออก
2. โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออก
3. กิจกรรมโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออก

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

แบบวัดพฤติกรรมการกล้าแสดงออก

คำชี้แจง

แบบวัดพฤติกรรมการกล้าแสดงออกนี้ต้องการทราบถึง สภาพการณ์ที่นักเรียนได้ปฏิบัติ ตามความเป็นจริง อีกทั้งต้องการทราบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกในด้านใดบ้าง ดังนั้น แบบวัดพฤติกรรมนี้จึงไม่มีคำตอบถูกหรือผิด เพราะแต่ละคนย่อมมีความคิด ความรู้สึกและการกระทำที่ แตกต่างกันไป ข้อสำคัญนักเรียนจะต้องตอบแบบวัดพฤติกรรมนี้ให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด และ คำตอบของนักเรียนจะเก็บไว้เป็นความลับ

การตอบแบบวัดแต่ละข้อให้นักเรียนพิจารณาว่านักเรียนได้ปฏิบัติตามข้อความนั้น ๆ มาก น้อย เพียงใด เสร็จแล้วให้ทำเครื่องหมาย / ลงช่องให้ตรงกับระดับการปฏิเสธหลังข้อความ นั้น ๆ ซึ่งระดับการปฏิบัติมี 3 ระดับ ดังนี้

ทำเครื่องหมาย / ในช่อง "กระทำบ่อย ๆ" เมื่อนักเรียนได้ปฏิบัติในเรื่องนั้นสม่ำเสมอเป็น ประจำ

ทำเครื่องหมาย / ในช่อง "กระทำบางครั้ง" เมื่อนักเรียนได้ปฏิบัติในเรื่องนั้นเป็นบางครั้ง

ทำเครื่องหมาย / ในช่อง "นาน ๆ ครั้ง" เมื่อนักเรียนได้ปฏิบัติในเรื่องนั้นน้อยที่สุดหรือไม่เคยเลย

ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	กระทำ บ่อย ๆ	กระทำ บางครั้ง	กระทำ นาน ๆ ครั้ง
0	ในวงสนทนานักเรียนรู้สึกว่าเป็นที่สนใจฟังเรื่องที่นักเรียนเล่า.....	.../...		

ดังตัวอย่างเบื้องต้นแสดงว่า เมื่ออยู่ในวงสนทนาเพื่อนไม่ค่อยสนใจฟังเรื่องที่นักเรียนพูด เป็นประจำ

ข้อ	ข้อความ	กระทำ บ่อย ๆ	กระทำ บางครั้ง	กระทำ นาน ๆ ครั้ง
1	นักเรียนพูดทักทายกับคนที่รู้จัก คู่ในเคยด้วยใบหน้าที่ ยิ้มแย้มแจ่มใส.....			
2	นักเรียนไม่รู้ว่าจะพูดทักทายอย่างไรกับคนที่เคยรู้จัก.....			
3	นักเรียนเป็นฝ่ายเริ่มต้นพูดทักทายกับคนที่รู้จักกันใหม่ ๆ ..			
4	นักเรียนมักเล่าเรื่องที่ได้พบเห็น หรือได้ยินได้ฟังมา ให้เพื่อนฟัง.....			
5	นักเรียนรู้สึกไม่อยากเข้าร่วมสนทนากับใคร เพราะพูด ไม่เป็นหรือไม่รู้จะพูดอะไร.....			
6	ในการพูดคุยกับเพื่อน คนที่พูดน้อยที่สุดคือ นักเรียน.....			
7	นักเรียนพูดชมเชยคนที่นักเรียนรัก ชอบ หรือสนใจ ต่อหน้าเขาเหล่านั้น.....			
8	นักเรียนพูดชมเชยเพื่อนเมื่อเห็นเพื่อนมีการเปลี่ยนแปลง ที่ดี.....			
9	นักเรียนรู้สึกอาย เมื่อได้พูดชมเชยคนที่รู้จักแต่ไม่สนิทสนม			
10	เมื่อมีคนชมเชยนักเรียน นักเรียนไม่สนใจ และเปลี่ยน เรื่องที่พูด.....			
11	นักเรียนรู้สึกดีใจ และพูดขอบคุณด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส เมื่อมีคนพูดชมเชยนักเรียน.....			
12	เมื่อมีคนชมเชยนักเรียน "เก่ง" นักเรียนพูดปฏิเสธ คำชมเชยนั้น เช่น "หนู/ผม" ไม่เก่งหรอก.....			
13	นักเรียนพูดให้เหตุผลกับเพื่อน เมื่อไม่เห็นด้วยกับ ความคิดเห็นของเขา.....			
14	นักเรียนตอบคำถามตามความคิดเห็นของตนเอง แม้ ไม่เหมือนเพื่อนส่วนใหญ่.....			

ข้อ	ข้อความ	กระทำ บ่อย ๆ	กระทำ บางครั้ง	กระทำ นาน ๆ ครั้ง
15	นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจ เมื่อต้องแสดงความคิดเห็น....			
16	เมื่อนักเรียนเห็นเพื่อนกระทำไม่เหมาะสม นักเรียน ไม่กล้าพูดตักเตือนเพื่อนโดยตรงว่า "เพื่อนทำไม่ เหมาะสม".....			
17	นักเรียนรู้สึกสบายใจที่พูดวิจารณ์การกระทำของเพื่อน ลับหลังมากกว่าพูดวิจารณ์ต่อหน้า.....			
18	นักเรียนต่อว่าเพื่อน เมื่อเพื่อนผัดนัดกับนักเรียน.....			
19	เมื่อมีคนพูดวิจารณ์ ดีเกินไป นักเรียน นักเรียนแสดง การยอมรับและชี้แจงข้อเท็จจริง.....			
20	นักเรียนรู้สึกว่า สิ่งที่เพื่อนวิจารณ์นักเรียน นักเรียน ไม่จำเป็นต้องนำมาปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น.....			
21	นักเรียนรู้สึกโกรธและไม่พอใจเมื่อเพื่อนพูดวิจารณ์นักเรียน แม้ว่าเขาพูดด้วยถ้อยคำที่สุภาพและแสดงออกอย่างจริงจัง.....			
22	นักเรียนปฏิเสธเมื่อแม่ค้าคะยั้นคะยอให้นักเรียนซื้อสินค้าที่ ไม่ต้องการ.....			
23	นักเรียนไม่สามารถปฏิเสธเพื่อนได้ เมื่อเพื่อนขอยืมสมุด การบ้านไปลอก.....			
24	นักเรียนทำสิ่งที่คนอื่นขอร้องทั้ง ๆ ที่นักเรียนรู้สึก ไม่สบายใจ.....			
25	ในขณะที่เข้าคิว เมื่อมีคนอื่นมาแทรกแถวตัดหน้านักเรียน นักเรียนบอกคนนั้นให้ไปเข้าแถวต่อท้าย.....			
26	นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจที่บอกกับเพื่อนที่มาล้วงละเมิดสิทธิ เช่น หยิบของไปใช้โดยไม่บอกกับนักเรียนก่อน เป็นต้น..			
27	นักเรียนขอให้ครูอธิบายในเรื่องที่ไม่เข้าใจ.....			

โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออก

โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยศึกษาจากเอกสาร งานวิจัย และทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม เพื่อเป็นแนวทางในการสร้าง ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จำนวน 8 โปรแกรม โดยมีแนวคิดการจัดโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มจาก (ชูชัย สมितिไกร, 2527) ซึ่งมีลักษณะรูปแบบของโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเป็น 2 รูปแบบ คือ รูปแบบที่หนึ่งเป็นโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มแบบวางโครงสร้างโดยผู้นำกลุ่มหรือผู้วิจัยเป็นผู้กำหนดโครงสร้างในการคิด จัดกิจกรรม และวิธีการต่าง ๆ ไว้ ได้แก่ โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มในครั้งที่ 1-3,8 รูปแบบที่สองเป็นโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มไม่มีโครงสร้าง โดยสมาชิกกลุ่มจะช่วยกันอภิปรายถึงปัญหาความต้องการของกลุ่ม ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อทำให้เกิดความเข้าใจ ยอมรับตนเอง พร้อมทั้งเสนอวิธีการและแนวทางในการร่วมกันปฏิบัติ ซึ่งได้แก่ โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มในครั้งที่ 4-7

โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาการกล้าแสดงออก

จัดให้แก่กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง คือ วันอังคารและวันพฤหัสบดี ครั้งละ 50 นาที ในช่วงเวลา 11.40-12.30 น. ที่ห้องดนตรี-นาฏศิลป์ จำนวน 8 ครั้ง สำหรับโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาการกล้าแสดงออก มีรายละเอียดดังนี้

ครั้งที่	จุดมุ่งหมาย	หัวข้อ	กิจกรรม
1	1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้ให้การศึกษาและสมาชิกกลุ่ม สร้างบรรยากาศในการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มอย่างเป็นกันเอง อบอุ่น ไว้วางใจ ยอมรับซึ่งกันและกันที่จะนำไปสู่การค้นเคยและกล้าเปิดเผยตัวเอง 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ทราบถึงจุดมุ่งหมาย กฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติของกลุ่ม รวมถึงบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มและผู้นำกลุ่ม ประโยชน์ที่สมาชิกกลุ่มจะได้รับจากกลุ่ม เข้าใจในบทบาทของตนเองและมีความกระตือรือร้นในการเข้ากลุ่ม	การปฐม- นิเทศ	ครึ่งของหัวใจ

ครั้งที่	จุดมุ่งหมาย	หัวข้อ	กิจกรรม
2	1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้สำรวจตนเองและมีการตระหนักรู้ในตนเอง 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีความสนิทสนมกัน เกิดความรู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่จะช่วยเหลือกัน กล้าแสดงออกและเปิดเผยความรู้สึกที่แท้จริงให้กลุ่มได้ทราบรวมทั้งเกิดความรู้สึกว่าตนเองสามารถแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างเต็มที่ มีความปลอดภัยและได้รับการยอมรับจากกลุ่ม	การสำรวจตนเอง	-ท่ายใจ -ฉันทันเป็นฉันทันเอง
3	1. เพื่อให้สมาชิกได้เกิดความคิดว่าตนสามารถปรับปรุงพฤติกรรมกล้าแสดงออกของตนได้ดีขึ้น 2. เพื่อให้สมาชิกกล้าพูด กล้าแสดงออก กล้าเปิดเผยความคิดและความรู้สึกของตนเองให้กลุ่มทราบมากขึ้น 3. เพื่อให้สมาชิกได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของการปฏิบัติตัวต่าง ๆ ในการกล้าแสดงออกแต่ละด้าน	การเปิดเผยตนเอง	-แก้ภัยภัยสิทธิ์ -การแสดงบทบาทสมมติ
4-7	1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มแต่ละคนอธิบายถึงปัญหา สาเหตุของการไม่กล้าแสดงออกและได้วิเคราะห์ปัญหาของตนเองในแต่ละครั้งที่เข้ากลุ่มจนครบทุกคน 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน พร้อมทั้งเสนอวิธีการและแนวทางในการแก้ปัญหาซึ่งกันและกัน เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การฝึกการกล้าแสดงออก เป็นต้น เพื่อแสวงหาแนวทางเลือกในการแก้ไขปัญหาค้นต่อไป	กระบวนการ ปรึกษาแบบ กลุ่มต่อการ กล้าแสดง ออก	-การแสดง บทบาทสมมติ

ครั้งที่	จุดมุ่งหมาย	หัวข้อ	กิจกรรม
8	1. เพื่อให้สมาชิกเกิดความรู้สึกที่ดีต่อกันตลอดไป 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีความประทับใจในการเข้ากลุ่ม และเห็นคุณค่าของการเข้ากลุ่ม 3. เพื่อเป็นการสรุปและให้สมาชิกช่วยกันอภิปราย การกล้าแสดงออก 4. ยุติการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและประเมินผลการให้ คำปรึกษา	การปัจฉิมนิเทศ	-รจนาเลือกคู่ -ร้องเพลง "จำอ้อลา"

กิจกรรมโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออก

ครั้งที่ 1 ปฐมนิเทศการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

- จุดมุ่งหมาย :**
1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้ให้การปรึกษาและสมาชิกกลุ่ม สร้างบรรยากาศในการให้คำปรึกษาอย่างเป็นกันเอง อบอุ่น ไว้วางใจ ยอมรับซึ่งกันและกันที่จะนำไปสู่การรู้จักคุ้นเคย และกล้าเปิดเผยตนเอง
 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ทราบถึงจุดมุ่งหมาย กฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติของกลุ่ม รวมถึงบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มและผู้นำกลุ่ม ประโยชน์ที่สมาชิกกลุ่มจะได้รับจากกลุ่ม เข้าใจในบทบาทของตนเองและมีความกระตือรือร้นในการเข้ากลุ่ม

จำนวนสมาชิก : 8 คน

เวลา : 50 นาที

สถานที่ : ห้องดนตรี - นาฏศิลป์

กิจกรรม : "ครึ่งของหัวใจ"

- อุปกรณ์ :**
1. กระดาษรูปหัวใจตัดแบ่งครึ่ง (ซึ่งเป็นบัตรแนะนำตัว) สีแดง, ชมพู, ฟ้ามะลิ
 2. บ้ายชื่อสมาชิก 8 แผ่น
 3. ปากกา 8 ด้าม
 4. เข็มกลัดรูปตัวการ์ตูนชนิดต่าง ๆ 4 คู่ (8 ตัว)
 5. รูปภาพ "แมวสีส้ม ซีเกมส์" ซึ่งด้านหลังรูปเป็นจุดมุ่งหมายและข้อตกลงในการเข้ากลุ่ม
 6. วิทยุเทป และเทปเพลงของ ทา ทา ยัง เพลง "รบกวนมารักกัน"
 7. เนื้อเพลง "รบกวนมารักกัน" ของ ทา ทา ยัง
 8. ปฏิทินตามตารางเวลาในการเข้ากลุ่ม

วิธีดำเนินการ :

1. ผู้วิจัยแนะนำตัวเอง

ผู้วิจัย : "สวัสดีค่ะ นักเรียนทุกคน ก่อนอื่นครูขอแนะนำตัวเองให้นักเรียนทุกคนทราบก่อนนะคะ หลายคนอาจจะคุ้นหน้าครูดีแต่ยังไม่รู้จัก ครูชื่อ นางสาวพรพิมล เมืองแวง เป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาการแนะแนวและให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น"

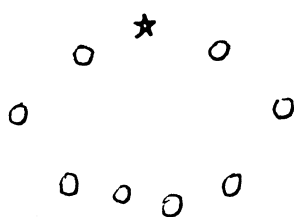
- ผู้วิจัย : "วันนี้ครูดีใจมากเลยนะค่ะที่พวกเราได้มาพบกันและอยู่รวมกันเป็นกลุ่มอย่างนี้ และในการอยู่รวมกันเป็นกลุ่มก็ต้องมีผู้นำกลุ่ม และประกอบไปด้วยสมาชิกกลุ่ม ๑ ใช้ไหมคะ"
- : "ครูจะเป็นผู้นำกลุ่ม และครูจะเรียกนักเรียนในกลุ่มว่า สมาชิกกลุ่มนะค่ะ"
- : "เออละค่ะ เมื่อนักเรียนทุกคนรู้จักครูดีแล้ว เพื่อให้สมาชิกกลุ่มทุกคนได้รู้จักและคุ้นเคยกันดียิ่งขึ้น เดียวเราจะมาเล่นเกมกันนะค่ะ"
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนเล่นเกม "ครึ่งของหัวใจ" เพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างสมาชิก

กลุ่ม โดยมีวิธีการดังนี้

- 2.1 ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มนั่งเป็นวงกลม และแจกกระดาษรูปหัวใจที่ตัดแบ่งครึ่งพร้อมทั้งเขียนลึศรูปตัวการ์ตูนต่าง ๆ ใส่ในช่องให้แกสมาชิกกลุ่มคนละ 1 ช่อง
- ผู้วิจัย : "เมื่อสมาชิกกลุ่มได้ของคนละช่องแล้วนะค่ะ ให้ทุกคนเปิดช่องแล้วหยิบของในช่องขึ้นมาดู ซึ่งทุกคนจะได้รับรูปหัวใจครึ่งดวงและเขียนลึศตัวการ์ตูนทุกคนแล้ว"
- : "ให้สมาชิกกลุ่มไปจับคู่หัวใจกับสมาชิกกลุ่มคนอื่นที่มีรูปหัวใจครึ่งดวงในสีเดียวกันและนำเขียนลึศที่เหมือนกันจับคู่กัน หลังจากทีครูเปิดเพลง "รบกวนมารักกัน" ต้องหาคู่ให้เจอและใครเจอคู่แล้วให้มานั่งเป็นวงกลมเหมือนเดิม แต่ละคู่ให้นั่งใกล้ ๆ กัน"

- 2.2 ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มนั่งหันหน้าเข้าหากัน เพื่อสัมภาษณ์ทำความรู้จักกัน
- ผู้วิจัย : "สมาชิกกลุ่มทุกคนคะ เมื่อได้คู่แล้วให้สมาชิกกลุ่มเอาเขียนลึศรูปการ์ตูนติดไว้บนปกเสื้อ เพื่อให้เป็นสัญลักษณ์ของกลุ่มให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น ต่อจากนั้นให้สมาชิกกลุ่มที่เป็นคู่กันหันหน้าเข้าหากันแล้วสัมภาษณ์ทำความสนทนกันตามหัวข้อที่อยู่ในรูปครึ่งหัวใจนั้นนะค่ะ แล้วครูจะให้แต่ละคู่ออกมาแนะนำคู่ของตนเอง ให้เวลาสมาชิก 5 นาทีนะค่ะ" (เปิดเพลงทา ทา ยัง คลอไปเรื่อย ๆ)

ผู้วิจัยแจกปากกาและป้ายชื่อให้สมาชิกกลุ่ม

★ = ผู้นำกลุ่ม, ผู้วิจัย

○ = สมาชิกกลุ่ม

การจัดกลุ่ม

2.3 ผู้วิจัยให้กลุ่มนำคําของตนเองมาแนะนำให้สมาชิกกลุ่มคนอื่นฟังตามหัวข้อที่

สัมภาษณ์

ผู้วิจัย : "เอาละค่ะสมาชิกทุกคนหมดเวลาแล้วนะคะ ให้สมาชิกกลุ่มทุกคนเขียนชื่อของตนเองใส่ป้ายชื่อที่ครูแจกให้แล้วติดไว้ที่ปกเสื้อของแต่ละคน ต่อจากนั้นครูก็จะขออาสาสมัครว่าคําไหนจะออกมาแนะนำตนเองก่อนค่ะ ถ้ากลุ่มไหนพร้อมขึ้นขึ้นเลยนะคะ" (สมาชิกรายงานจนครบทุกคน)

3. ผู้วิจัยชี้แจงให้สมาชิกกลุ่มทราบถึงจุดมุ่งหมาย กฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติ รวมถึง

บทบาทสมาชิกกลุ่มและการนัดหมายเวลาเข้ากลุ่ม

ผู้วิจัย : "เมื่อสมาชิกทุกคนรู้จักกันดียิ่งขึ้นแล้ว เราทุกคนก็จะมาอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มอย่างนี้สนิทและสะดวกยิ่งขึ้นแล้วนะคะ และการอยู่ร่วมกันเราก็ควรจะมีกฎ ระเบียบของกลุ่มนะคะ เหมือนกับการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ที่ผ่านมาที่ไทยเป็นเจ้าภาพจัดขึ้นที่จังหวัดเชียงใหม่ นักกีฬายังต้องรู้และปฏิบัติตามกฎ กติกา มารยาทใช่ไหมคะ เราก็เช่นเดียวกันควรมีข้อตกลงร่วมกันในกลุ่มของเรา ครูก็มีแนวปฏิบัติในการเข้ากลุ่มให้สมาชิกทุกคนได้ทราบร่วมกันนะคะ (ครูแจกรูปภาพแมวเหมียวสวัสดี)"

: "เมื่อสมาชิกทุกคนได้รับรูปแมวเหมียวสวัสดีซีเกมส์แล้ว ก็ให้ทุกคนอ่านกฎ ระเบียบ และแนวทางปฏิบัติเมื่ออยู่ร่วมกันในกลุ่ม สมาชิกกลุ่มอ่านพร้อม ๆ กันนะคะ"

- จุดมุ่งหมายในการเข้ากลุ่ม

- กฎ ระเบียบ และหน้าที่ของสมาชิกกลุ่ม

: "เมื่ออ่านจบแล้ว สมาชิกกลุ่มคนใดสงสัยในข้อไหนบ้างคะ?"

: "และใบที่อยู่ด้านหลังของแมวเหมียวสวัสดีก็คือ ปฏิทินในการเข้ากลุ่ม ให้นักเรียนดูและมาตามที่เรานัดหมายกันเอาไว้นะคะ ถ้าใครติดธุระอะไรในวันไหนก็ให้บอกครูล่วงหน้าก่อน"

: "เราจะพบกันสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที คือ วันอังคารและวันพฤหัสบดี เวลา 11.40-12.30 น."

ให้นักเรียนรีบมาให้ตรงเวลานะคะ อย่าลืมว่าเราได้มีสัญญาและข้อตกลงกันไว้แล้ว"

4. ผู้วิจัยแจกกระดาษเนื้อเพลง "รบกวณมารักกัน" ของ ทา ทา ยัง ให้สมาชิก

กลุ่มร้องร่วมกัน และนัดเวลาในการเข้ากลุ่มครั้งต่อไป

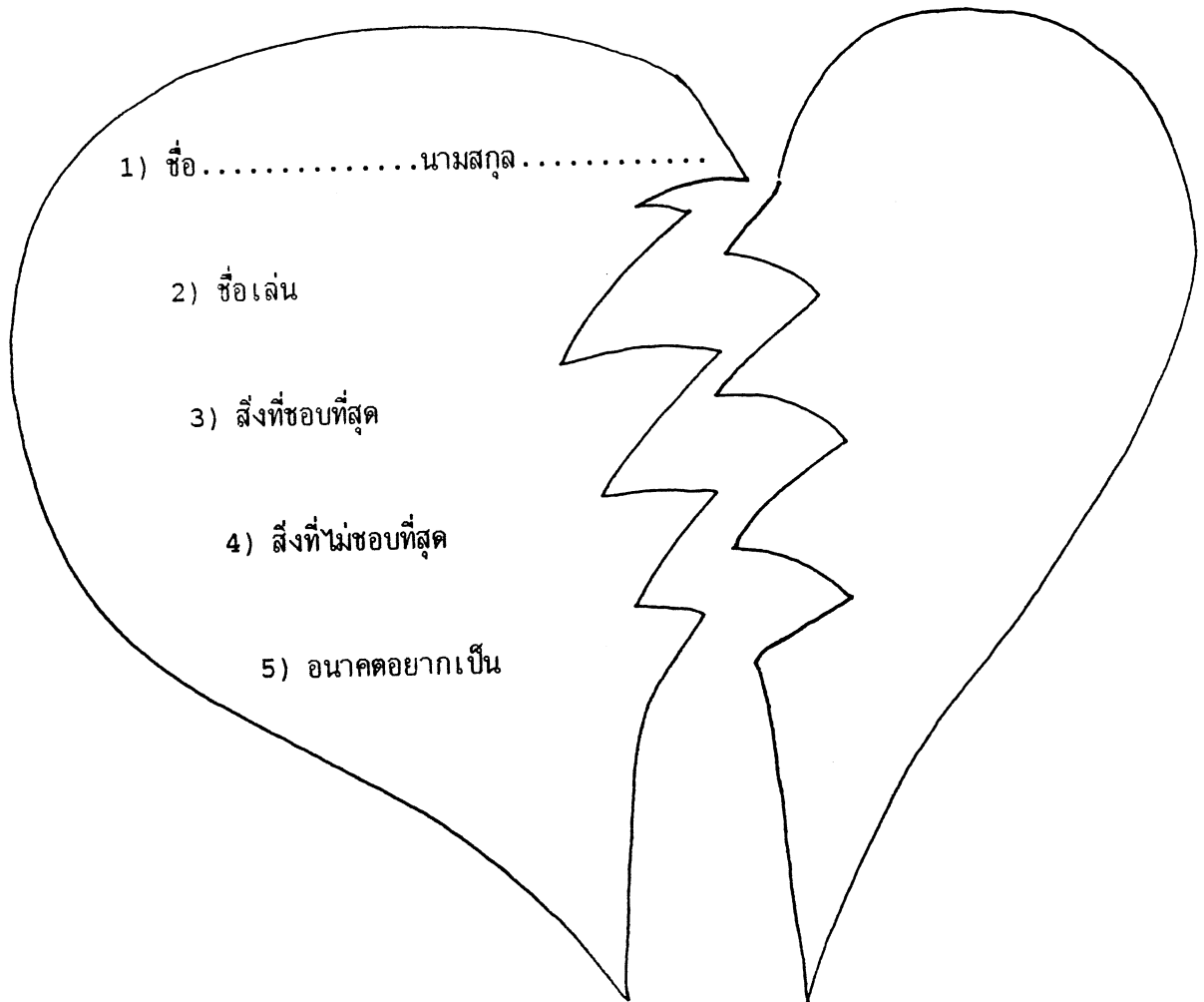
- ผู้วิจัย : "ก่อนจะปิดกลุ่มในวันนี้เราจะมาร่วมกันร้องเพลง รบกวณมารักกัน ของ ทา ทา ยัง ที่ทุกคนชื่นชอบกันนะคะ ให้สมาชิกกลุ่มร้องพร้อมกับเทปเลยคะ (เปิดเทปเพลง รบกวณมารักกัน) เพื่อเป็นการประสานสัมพันธ์ให้ดียิ่งขึ้น"
- : "อย่าลืมนะคะ เราจะพบกันครั้งต่อไปในวันพฤหัสบดีที่ 1 กุมภาพันธ์ 2539 เวลาเดิม และที่ห้องแนะแนวนั้นเหมือนเดิมนะคะแล้วพบกันใหม่นะคะ สวัสดีค่ะ"

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจจากการซักถามของนักเรียน
2. สังเกตจากความร่วมมือในการทำกิจกรรม

ใบงานครั้งที่ 1

1. รูปหัวใจครึ่งดวง

1) ชื่อ.....นามสกุล.....

2) ชื่อเล่น

3) สิ่งที่ชอบที่สุด

4) สิ่งที่ไม่ชอบที่สุด

5) อนาคตอยากเป็น

2. เนื้อเพลง "รบกวนมารักกัน" ของ ทา ทา ยัง

เพลง รบกวนมารักกัน

"ศิลปิน ทา ทา ยัง"

(มารักกันเถอะ) ก็อยากมีใครซักคนจับจอง (มารักกันเถอะ) แล้วฉันก็มองเธอ
มานาน (มารักกันเถอะ) ก็อยากมีคนที่ดีต่อกัน อยู่คนเดียวไปวันวัน ซักกัลกับการ
ไม่มีใคร (ตกลงไหม)

คนเดียวลำพัง หากหลงทางจะทำไง (ตกลงไหม)

มีตัวคนเดียว ฝันอะไรก็หนักใจ (ตกลงไหม)

เวลานั้นแข็ง อยากระบายจะทำไง คิดแล้วเรื่องใหญ่ อยู่เหมือนกัน

หากไม่ดูเป็นการรบกวน ก็จะชวนเธอมารักกัน

ถูกใจเธอมาตั้งนานรู้ไหม หากได้มีใจจะโดยรบกวน

ก็จะชวนมารวมหัวใจ ก็คิดว่าช่วยหน่อยก็แล้วกัน (มารักกันเถอะ)

ก็อยากให้เธอใจให้ดี (มารักกันเถอะ) ว่าคิดเหมือนกันบ้างหรือเปล่า

(มารักกันเถอะ) อย่าปล่อยให้ตัวฉันมีแต่เดา บอกกันมาเบาเบา

ว่าอันที่จริงก็มีใจ

(ซ้ำ)

ข้อตกลงในการเข้ากลุ่ม

จุดมุ่งหมายการเข้ากลุ่ม

1. ช่วยให้ผู้สมาชิกเปิดเผยตนเอง ไม่เก็บกด
2. ช่วยให้ผู้สมาชิกได้ค้นพบปัญหาของตน เข้าใจตนเองมากขึ้น
3. ช่วยให้ผู้สมาชิกได้หาแนวทางในการแก้ปัญหาจากสมาชิกในกลุ่ม
4. ช่วยให้ผู้สมาชิกกลุ่มกล้าที่จะแสดงออกในลักษณะต่าง ๆ ได้ดีขึ้น
5. ช่วยให้ผู้สมาชิกกลุ่มกล้าเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ และกล้าแสดงได้อย่างเหมาะสม

กฎ ระเบียบ และบทบาทของสมาชิกกลุ่ม

1. สมาชิกกลุ่มต้องเข้าร่วมกลุ่มทุกครั้ง และตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบ
2. สมาชิกกลุ่มต้องเก็บรักษาความลับของกลุ่ม
3. สมาชิกกลุ่มต้องตั้งใจจะช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกและสร้างเสริมพฤติกรรมใหม่ ๆ ให้ตนเอง
4. สมาชิกกลุ่มต้องไม่บิบบังคับเพื่อนคนอื่นให้แสดงความคิดเห็น
5. สมาชิกกลุ่มต้องให้ความร่วมมือในการร่วมกิจกรรมในแต่ละครั้งให้ดีที่สุด

ปฏิทินตาราง นัดหมายเวลาการเข้ากลุ่ม

กิจกรรม		วัน/เดือน/ปี	เวลา
ครั้งที่ 1	ปฐมนิเทศการให้คำปรึกษา	อังคารที่ 30 มกราคม 2539	11.40-12.30 น.
ครั้งที่ 2	การสำรวจตนเอง	พฤหัสบดีที่ 1 กุมภาพันธ์ 2539	11.40-12.30 น.
ครั้งที่ 3	การเปิดเผยตนเอง	อังคารที่ 6 กุมภาพันธ์ 2539	11.40-12.30 น.
ครั้งที่ 4	กระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออก	พฤหัสบดีที่ 8 กุมภาพันธ์ 2539	11.40-12.30 น.
ครั้งที่ 5	กระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออก	พฤหัสบดีที่ 13 กุมภาพันธ์ 2539	11.40-12.30 น.
ครั้งที่ 6	กระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออก	พฤหัสบดีที่ 15 กุมภาพันธ์ 2539	11.40-12.30 น.
ครั้งที่ 7	กระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออก	พฤหัสบดีที่ 20 กุมภาพันธ์ 2539	11.40-12.30 น.
ครั้งที่ 8	ปิดกลุ่ม	พฤหัสบดีที่ 22 กุมภาพันธ์ 2539	11.40-12.30 น.

*หมายเหตุ วัน เวลา อาจเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าตรงกับวันหยุด

โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออก

ครั้งที่ 2 : การสำรวจตนเอง

จุดมุ่งหมาย :

1. เพื่อให้สมาชิกมีความสนิทสนมกัน เกิดความรู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่จะช่วยเหลือกัน กล้าแสดงออกและเปิดเผยความรู้สึกที่แท้จริงให้กลุ่มได้ทราบเกิดความรู้สึกว่าตนเองสามารถแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างเต็มที่ มีความปลอดภัยและได้รับการยอมรับ
2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้สำรวจตนเอง และมีการตระหนักรู้ในตนเอง

จำนวนสมาชิก : 8 คน

เวลา : 50 นาที

สถานที่ : ห้องดนตรี-นาฏศิลป์

กิจกรรม : "ทายใจ" และ "ฉันเป็นฉันเอง"

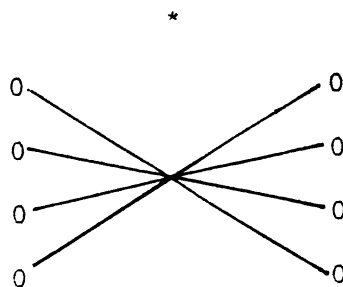
- อุปกรณ์ :
1. กระดาษเปล่าขนาด 3x5 ซม. จำนวน 8 ชิ้น
 2. ปากกา จำนวน 8 ด้าม
 3. ใบงาน "ฉันเป็นฉันเอง" จำนวน 8 แผ่น

วิธีดำเนินการ :

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายสมาชิกกลุ่ม และนำเข้าสู่กิจกรรม

ผู้วิจัย : สวัสดีค่ะ วันนี้เราก็พบกันเป็นครั้งที่ 2 แล้วนะคะ เป็นอย่างไรบ้างคะในครั้งแรกเราก็ได้รู้จักสมาชิกกลุ่มของเราแล้ว และได้ทราบถึงข้อตกลงต่าง ๆ ในการเข้าร่วมกลุ่มของเรา ในวันนี้เพื่อให้เราได้ทำความสนิทสนมและคุ้นเคยกันมากยิ่งขึ้น ครูจะให้สมาชิกกลุ่มเล่นเกม "ทายใจ" "

"ให้สมาชิกกลุ่มทุกคนนั่งเรียงแถวตอน 2 แถว ๆ ละ 4 คน ค่ะ"

* ผู้นำกลุ่ม

0 สมาชิกกลุ่ม

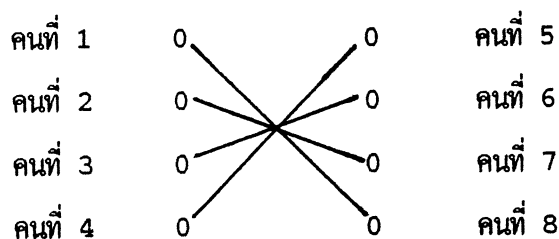
2. ผู้วิจัยนำสมาชิกกลุ่มทำกิจกรรม "ทายใจ" เพื่อเป็นการสร้างความสนิทสนม

คุ้นเคยกัน

ผู้วิจัย

- : "เมื่อสมาชิกนั่งเป็น 2 แถวเรียบร้อยแล้วนะคะให้สมาชิกกลุ่มนั่งให้ตรงคู่ด้วยคะ
ต่อจากนั้นครูจะแจกกระดาษและปากกาให้สมาชิกกลุ่มทุกคนแล้วให้แต่ละคนเขียน
ชื่อสัตว์เลี้ยงที่แต่ละคนชอบที่สุดใส่ลงไปบนกระดาษนะคะ"
- : เมื่อสมาชิกทุกคนเขียนชื่อสัตว์ที่ตนชอบเสร็จแล้วให้พับกระดาษเป็นรูปสามเหลี่ยม
และเขียนชื่อของตนเองไว้ที่หน้ากระดาษ แล้วส่งมาให้ครู
- : เอาละค่ะ ความลับของแต่ละคนก็อยู่ในมือของครูแล้ว แล้วครูจะให้สมาชิกกลุ่ม
แต่ละคู่ทายใจกันว่า คู่ของตนนั้นจะชอบสัตว์เลี้ยงชนิดใด พร้อมบอกเหตุผลดังตัวอย่างว่า
ทำไมจึงคิดว่าเพื่อนชอบสัตว์เลี้ยงชนิดนี้มากที่สุด
- : ซึ่งในการจับคู่กันครูจะให้สมาชิกกลุ่มจับคู่แบบเจียง ดังรูป

*

คือ คนที่ 1 จะคู่กับคนที่ 8

คนที่ 2 จะคู่กับคนที่ 7

คนที่ 3 จะคู่กับคนที่ 6

คนที่ 4 จะคู่กับคนที่ 5

: "ถ้าสมาชิกกลุ่มเข้าใจแล้ว เริ่มทายใจคู่ของตนเองได้เลยค่ะ เริ่มคู่ที่ 1 คือ คน
คนที่ 1 กับ 8 เลยนะคะ (ทำเช่นนั้นจนครบ 4 คู่)"

: "แล้วให้นักเรียนแต่ละคู่ทายคู่ของตนเองดังต่อไปนี้"

- "สัตว์สี่เท้า (ชื่อเล่น) (ชื่อจริง)"
- สัตว์เลี้ยงที่ชอบมากที่สุดคือ.....
- เพราะว่า.....

และคนที่ถูกท้าทายหรือคู่ของตนเองก็ท้าทายตอบเช่นเดียวกับหัวข้อข้างบนนะคะ
เมื่อท้าทายและทายใจกันเสร็จ สมาชิกแต่ละคู่จึงเฉลยคำตอบที่ถูกต้องของตนเอง
คู่ใดทายใจกันถูกต้อง คู่หนึ่งจะเป็นฝ่ายชนะ และรับรางวัลจากครูค่ะ"

: "แล้วเพื่อนสมาชิกกลุ่มอื่นก็ต้องตั้งใจฟังด้วยนะคะ ว่าคู่ไหนทายซึ่งกันและกัน
ถูกต้องวีเปล่า และเหตุผลในการเลี้ยงสัตว์นั้นถูกวีเปล่าด้วยนะคะ"

(กระทำเช่นนั้นครบทั้ง 4 คู่ ใช้เวลาประมาณ 20 นาที)

3. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มทำกิจกรรม "ฉันเป็นฉันเอง" เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้

สำรวจตนเอง

- ผู้วิจัย : เมื่อสักครู่นี้เราได้ทายใจ และทราบความลับของเพื่อนสมาชิกกลุ่มเพิ่มขึ้นแล้ว
นะคะและเมื่อเราทราบถึงความรู้สึกความคิดของผู้อื่นแล้ว เราจะมาสำรวจ
ตนเองดูบ้างว่าตนเองเป็นอย่างไร ดีไหมคะ"
- : "โดยครูจะมีใบงานชื่อ **ฉันเป็นฉันเอง** ให้สมาชิกกลุ่มทุกคนทำโดยในใบงานนี้
จะมีข้อความให้สมาชิกกลุ่มเติมประโยคให้สมบูรณ์ 10 ข้อ ให้สมาชิกกลุ่มตอบด้วย
ความเป็นจริง ให้ตรงกับความรู้สึกของตนเองนะคะ ครูจะให้เวลาสมาชิกทำ
5 นาทีค่ะ"
- : "เมื่อสมาชิกทุกคนทำเสร็จแล้ว สมาชิกท่านใดอยากจะให้คนอื่นได้ทราบถึงความเป็น
ตัวของตัวเองบ้างไหมคะ เราสามารถเปิดเผยให้สมาชิกในกลุ่มทราบได้นะคะ
ว่าตัวของเราเป็นอย่างไร เพื่อมีอะไรที่เพื่อนสมาชิกจะได้ช่วยหรือทราบเกี่ยวกับ
เพื่อนสมาชิกด้วยกันบ้าง เพราะข้อตกลงของเราคือ เก็บเรื่องทุกอย่างเป็น
ความลับอยู่แล้ว เชิญค่ะ ใครต้องการจะเล่า ฉันเป็นฉันเอง ในใบงานให้เพื่อนได้
รู้จักได้ดียิ่งขึ้น"

(ให้สมาชิก 2-3 คน เล่าให้กลุ่มฟัง ถ้ามีเวลาพอก็ให้สมาชิกเล่าทุกคน)

4. ผู้วิจัยสรุปถึงข้อคิดเห็นที่ได้จากกิจกรรม "ทายใจ" และ "ฉันเป็นฉันเอง"

- ผู้วิจัย : "เราก็ได้ทำกิจกรรมไปถึง 2 กิจกรรมคือ กิจกรรมทายใจ และกิจกรรม
ฉันเป็นฉันเอง สมาชิกคิดว่าเราได้อะไรจากกิจกรรมเหล่านี้บ้างคะ ให้สมาชิก
ช่วยกันสรุป"

5. ผู้วิจัยกล่าวปิดกลุ่มในครั้งที่ 2 และนัดหมายเวลาในการเข้ากลุ่มครั้งต่อไป

ผู้วิจัย : "ถึงเวลาที่เรจะต้องจากกันในวันนี้แล้วล่ะค่ะ ขอขอบคุณสมาชิกทุกคนที่มาร่วมกันเข้ากลุ่มในครั้งนี้ค่ะ เราจะพบกันเป็นครั้งที่ 3 ในวันอังคารที่ 6 กุมภาพันธ์ 2539 ที่ห้องแฉะแนวนั้นเหมือนเดิมค่ะ สวัสดีค่ะ"

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมของสมาชิก
2. ผลจากการตอบใบงาน "ฉันเป็นฉันเอง"
3. สังเกตจากการตอบคำถาม ในการสรุปกิจกรรมที่ได้

ใบงาน "ฉันเป็นฉันเอง"

ให้นักเรียนเติมข้อความนี้ให้สมบูรณ์

1. เวลาฉันพบกับเพื่อนฉันจะ
2. ถ้าความคิดเห็นของฉันไม่ได้รับการยอมรับ
3. ฉันรู้สึกลำบากใจเมื่อ
4. เมื่อได้รับคำชม ฉันรู้สึก
5. ถ้าฉันได้รับคำตำหนิ ฉันจะ
6. สิ่งสำคัญที่สุดสำหรับฉัน
7. ความสำเร็จที่ฉันภาคภูมิใจที่สุด
8. ความประทับใจที่ฉันมีอยู่
9. ฉันจะเอาชนะปัญหาและอุปสรรคด้วย
10. ฉันพึงรู้ว่าความสุขของฉันอยู่ที่

โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออก

ครั้งที่ 3 : การเปิดเผยตนเอง

จุดมุ่งหมาย :

1. เพื่อให้สมาชิกได้เกิดความคิดว่าตนสามารถปรับปรุงพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของตนได้ดีขึ้น
2. เพื่อให้สมาชิกกล้าแสดงออก กล้าเปิดเผยความคิดและความรู้สึกของตนเองให้กลุ่มทราบมากขึ้น
3. เพื่อให้สมาชิกได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของการปฏิบัติตัวต่าง ๆ ใน การกล้าแสดงออกแต่ละด้าน

จำนวนสมาชิก : 8 คน

เวลา : 50 นาที

สถานที่ : ห้องดนตรี-นาฏศิลป์

กิจกรรม : "เก้าอี้กายสิทธิ์" และ การแสดงบทบาทสมมติ

อุปกรณ์ : 1. เก้าอี้ 1 ตัว

2. ใบงาน "สถานการณ์สมมติ" 4 แผ่น (สถานการณ์)

3. แบบบันทึกการให้คำปรึกษา

วิธีดำเนินการ :

1. ผู้วิจัยทักทายสมาชิกกลุ่ม พร้อมกับทบทวนข้อคิดหรือประโยชน์ที่ได้จากการทำ

กิจกรรม 2 ครั้งที่ผ่านมา

ผู้วิจัย : "สวัสดีค่ะ สมาชิกกลุ่มที่รักทุกคน ครี้งนี้เป็นครั้งที่ 3 ของการเข้ากลุ่มแล้วนะคะ จาก 2 ครั้งที่ผ่านมา สมาชิกกลุ่มได้อะไรจากการเข้ากลุ่มบ้างคะ"

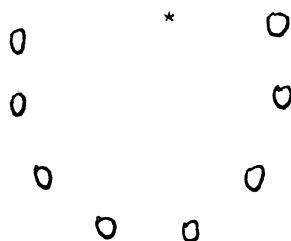
(ให้สมาชิกกลุ่มประมาณ 2-3 คนตอบ)

: เมื่อ 2 ครั้งที่ผ่านมามีสมาชิกก็ได้ทำความรู้จักกับเพื่อนสมาชิกและสำรวจตนเองมาพอสมควรแล้วนะคะ คราวนี้เราจะมา เปิดเผยความรู้สึกต่าง ๆ ของสมาชิกกลุ่ม กับเพื่อนสมาชิกโดยในการเปิดเผยตนเองครั้งนี้ ครูก็จะให้สมาชิกกลุ่มทุกคนทำ กิจกรรม "เก้าอี้กายสิทธิ์ ค่ะ"

2. ผู้วิจัยนำสมาชิกกลุ่มร่วมกิจกรรม "แก้แค้นภัยสิทธิ์"

ผู้วิจัย

: "สมาชิกกลุ่มทุกคนคะ ก่อนอื่นให้จัดที่นั่งเป็นรูปตัวยู (U) นะคะ โดยนำเก้าอี้มาวางไว้ เป็นรูปตัวยูนะคะ (ดังรูป)"

* = ผู้นำกลุ่ม

○ = สมาชิกกลุ่ม

□ = เก้าอี้ภัยสิทธิ์

: "เมื่อสมาชิกที่นั่งเรียบร้อยแล้วนะคะ ครูก็จะมีเก้าอี้ภัยสิทธิ์ ตัวหนึ่งมาวางไว้ตรงกลาง แล้วสมมติว่าเก้าอี้สามารถเนรมิตสิ่งต่าง ๆ ที่สมาชิกกลุ่มขอได้ คนละ 3 ประการ เมื่อสมาชิกนั่งเก้าอี้ภัยสิทธิ์นี้แล้วให้ขอพรจากเก้าอี้ภัยสิทธิ์ 3 ประการ และบอกเหตุผลด้วยว่าทำไมถึงขอสิ่งนั้น คำที่จะขอพรเก้าอี้ภัยสิทธิ์ 3 ประการ คือ

สิ่งที่ฉันอยากจะเป็นคือ.....เพราะ.....

: "โดยที่จะเริ่มจากคนที่นั่งริมขวาสุด มาเรื่อย ๆ จนถึงคนสุดท้ายนะคะ"

(ผู้วิจัยบันทึกการขอพร)

3. สมาชิกกลุ่มและผู้วิจัยช่วยกันอภิปรายถึงกิจกรรมแก้แค้นภัยสิทธิ์

ผู้วิจัย

: "ทุกคนต่างก็ได้รับพรคนละ 3 ประการแล้วนะคะ สมาชิกในกลุ่มก็พอจะทราบแล้วถึงความรู้สึก และความคิดที่เพื่อนสมาชิกกลุ่มหลาย ๆ คนได้มีความหวัง หรือ ตั้งใจไว้แต่ไม่มีโอกาสได้พูด มาถึงตรงนี้เราก็มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแล้วนะคะ เพราะสมาชิกกลุ่มก็ทราบความในใจซึ่งกันและกันแล้ว อย่าลืมข้อตกลงของเรานะคะ คือเราจะไม่เอาเรื่องที่คุยกันในกลุ่มไปเล่าให้ใครฟัง"

: "และถึงแม้ว่าหลายคนได้ตั้งความหวังเอาไว้ว่า อยากจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ในบางเรื่องเราก็สามารถทำให้เป็นจริงได้ แต่ในบางเรื่องเราก็ไม่สามารถทำได้ ถ้าหากเรามีความพยายามหรือความตั้งใจก็สามารถทำใน เรื่องที่ตั้งใจสำเร็จได้แน่นอน ซึ่งถ้าเป็นการกระทำหรือพฤติกรรมของเราเองก็ยังสามารถปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้นถ้าสมาชิกทุกคนพยายามและช่วยเหลือกันนะคะ"

4. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มใช้กิจกรรม "บทบาทสมมติ" ในการปฏิบัติแสดงพฤติกรรม การกล้าแสดงออกในแต่ละด้าน

- ผู้วิจัย : "ต่อไปนี้จะให้ผู้สมาชิกมาแสดงบทบาทสมมติที่ครูกำหนดให้ โดยพฤติกรรมที่กำหนดนั้นจะช่วยให้สมาชิกสามารถแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ได้เหมาะสมนะ"
- : "ให้นักเรียนทุกคนจับคู่แล้วตกลงกันว่าใครจะออกมาแสดงบทบาทสมมติ แล้วให้คนที่แสดงออกมาจับใบงานแล้วแสดงตามที่ได้รับหน้าที่นะ"
- : "ครูจะแจกกระดาษใบงาน ซึ่งในกระดาษนี้จะเป็นสถานการณ์สมมติให้แต่ละคนแสดงตามที่ใบงานนั้นเขียนเอาไว้ นะคะ"
- "เมื่อคนที่ 1-4 อ่านใบงานเสร็จแล้วให้ออกมายืนจับคู่กับสมาชิกที่นั่งอยู่ เป็นแถวหน้ากระดาน (ดังรูป)"

$\triangle$ $\triangle$ $\triangle$ $\triangle$ $\triangle$ = สมาชิกที่จะแสดงสถานการณ์สมมติ
 $\circ$ $\circ$ $\circ$ $\circ$ $\circ$ = สมาชิกที่นั่งอยู่

- : "แล้วให้สมาชิกแต่ละคู่ยืนขึ้นแสดงบทบาทสมมติให้เพื่อนสมาชิกคนอื่น ๆ ดู และเพื่อนสมาชิกก็คอยสังเกตการกระทำของกลุ่มนั้นว่า จะแสดงได้ตอบคู่ได้อย่างถูกต้องหรือไม่"

(ให้แต่ละคู่แสดงจนครบทุกคู่)

5. สมาชิกกลุ่มช่วยกันอภิปรายการแสดงบทบาทสมมติของแต่ละคู่ว่า ปฏิบัติกันได้

ถูกต้องและเหมาะสม

- ผู้วิจัย : "เมื่อแต่ละคู่แสดงบทบาทสมมติทุกคนแล้ว เรามาดูสิว่าในคู่ที่ 1-คู่ที่ 4 มีพฤติกรรมที่แสดงออกมาเหมาะสมแล้วหรือยังและถ้ายังมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมแล้วพฤติกรรมที่ถูกต้องควรทำอย่างไร"

(สุ่มให้สมาชิกตอบจนครบทุกสถานการณ์)

(ผู้วิจัยบันทึกการสนทนา)

6. ผู้วิจัยสรุปถึงสิ่งที่ได้จากกิจกรรมทั้ง 2 กิจกรรม

- ผู้วิจัย : "จากการทำกิจกรรมทั้ง 2 กิจกรรมของเราในวันนี้จะทำให้สมาชิกทุกคนได้เกิดการเรียนรู้กันมากยิ่งขึ้น และทำให้สมาชิกแต่ละคนกล้าที่จะเปิดเผยตัวเองให้สมาชิกคนอื่นได้ทราบ รวมถึงการแสดงบทบาทสมมติของการแสดงพฤติกรรม"

การกล้าแสดงออกในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งในวันนี้สมาชิกกลุ่มของเราได้ตั้งใจทำกิจกรรมได้ดียิ่งขึ้นกว่าครั้งก่อนมากนะคะ"

: "สมาชิกกลุ่มรู้สึกอย่างไรบ้างจากการทำกิจกรรมในครั้งนี้"

(สุ่มถามประมาณ 2 คน)

7. ผู้วิจัยกล่าวปิดกลุ่มในการให้คำปรึกษาครั้งที่ 3 พร้อมกับนัดหมายในการเข้ากลุ่ม

ครั้งต่อไป

ผู้วิจัย

: "ในครั้งนี้นักสมาชิกกลุ่มทุกคนก็พอที่จะทราบลักษณะการกล้าแสดงออกพอสมควรแล้วนะคะ ในครั้งต่อไปเราจะให้นักสมาชิกแต่ละคนได้มาเล่าถึงสาเหตุของการไม่กล้าที่จะท้าทายคนอื่นรวมถึงการที่มีส่วนร่วมในการสนทนากันนะคะ สำหรับวันนี้เราก็คงจะเอาไว้ก่อนนะคะ แล้วพบกันใหม่ในวันพฤหัสบดีที่ 8 กุมภาพันธ์ 2539 สวัสดีค่ะ"

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมมือในการทำกิจกรรม เก้าอี้กายสิทธิ์ การพูดและให้เหตุผล
2. สังเกตจากความร่วมมือในการแสดงบทบาทสมมติ
3. จากการตอบคำถามและอภิปรายความคิดเห็นในกลุ่ม
4. แบบบันทึกการให้คำปรึกษา

ใบงาน "สถานการณ์บทบาทสมมติ"

ใบที่ 1

ให้เดินผ่านเพื่อนสมาชิกแล้วยิ้มทำท่าทางเอียงอาย แล้วกล่าวว่า "สวัสดี"

ใบงานที่ 2

ให้เดินเข้าไปหาเพื่อนสมาชิกที่เป็นคู่กันแล้วพูดว่า "ฉันว่าวันนี้ครูพูดน่าเบื่อมาก
เรากลับกันดีกว่า"

ใบงานที่ 3

เดินเข้าไปหาคู่ของตนเองแล้วพูดว่า "ทำไมเพื่อนนักเรียนยังอยู่จ้งเลย ไม่ได้รีดมาหรือ"

ใบงานที่ 4

พูดกระซิบกระซาบให้เพื่อนพาไปซื้อของที่ร้านสหกรณ์มือขอ หลังเลิกเรียน โดยพูดว่า
"น้าะ พาฉันไปซื้อของที่ร้านสหกรณ์หน่อย หลังเลิกเรียนให้แม่รอรับที่โรงเรียนก่อนก็ได้
ไปเดินดูการ์ตูนวเลนไหมดีกว่า น้าไปเถอะ นาน ๆ ที่จะได้เปิดหูเปิดตา"

โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออก

ครั้งที่ 4 : การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกในด้านการกล่าวคำท้าทายและการมีส่วนร่วมในการสนทนา

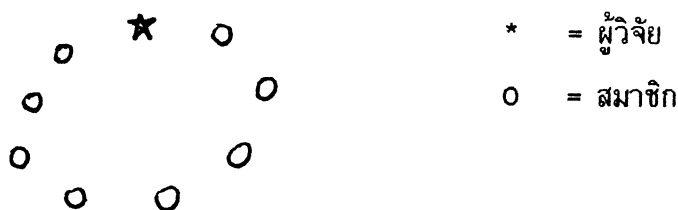
จุดมุ่งหมาย :

1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มแต่ละคนอธิบายถึงปัญหา สาเหตุของการไม่กล้าแสดงออกและได้วิเคราะห์ปัญหาของตนเอง ในแต่ละครั้งที่เข้ากลุ่มจนครบทุกคน
2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน พร้อมทั้งเสนอวิธีการและแนวทางในการแก้ปัญหาซึ่งกันและกัน เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การฝึกการกล้าแสดงออก เป็นต้น เพื่อแสวงหาแนวทางเลือกในการแก้ไขปัญหาค้นต่อไป

จำนวนสมาชิก : 8 คน

เวลา : 50 นาที

สถานที่ : ห้องดนตรี-นาฏศิลป์ ผู้วิจัยและสมาชิกกลุ่มนั่งเป็นวงกลม ดังนี้

อุปกรณ์ :

1. แบบบันทึกการให้คำปรึกษา
2. เครื่องบันทึกเสียง
3. เทปเปล่า

กระบวนการ การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม :

1. ผู้วิจัยท้าทายและนำเข้าสู่ ลักษณะการแสดงพฤติกรรมการกล้าแสดงออก

ผู้วิจัย : "สวัสดีค่ะ เราก็คงมาพบกันอีกครั้งแล้วนะคะ ในครั้งนี้ ครูเปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนได้เสนอปัญหาของตนเองที่อยากจะได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้นเกี่ยวกับ

- 1) การกล่าวคำท้าทาย และ
- 2) การมีส่วนร่วมในการสนทนา

โดยปัญหาที่สมาชิกลำเอามาเล่านี้ ครูและเพื่อนสมาชิกจะรับฟังและช่วยกันหาทางช่วยเหลือ เพื่อให้ปัญหานั้นคลี่คลาย หรือหาทางออกในทางที่ดีขึ้น เชิญเลยคะ"

(สมาชิกเสนอปัญหา) เริ่มจากเรื่อง 1. การกล่าวคำท้าทาย

- ตัวอย่างประโยคในการให้สมาชิกกลุ่มได้ระบุถึงปัญหาคือ

- 1) "มีสมาชิกกลุ่มคนใดที่พอจะเล่าให้ครูและเพื่อนสมาชิกฟังได้ไหมคะว่า สิ่งที่ทำให้เราไม่อยากหรือไม่กล้าท้าทายคนที่รู้จัก" (ถ้าสมาชิกกลุ่มยังเงียบก็ใช้ทักษะในการนำ) เช่น
- 2) "ช่วยเล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนพบคนที่รู้จักแต่ไม่กล้าท้าทายเขาให้ฟังหน่อยได้ไหมคะ"
- 3) "นักเรียนรู้สึกอย่างไรบ้างคะ เกี่ยวกับการที่เราต้องเริ่มต้นท้าทายกับคนที่เรารู้จักก่อน"
- 4) "สมาชิกกลุ่มอยากจะพูดอะไรบ้างไหมคะ"
- 5) "อธิบายแนวคิดของสมาชิกกลุ่มกับการที่ได้ท้าทายกับคนที่รู้จักหน่อยคะ"
- 6) "ยกตัวอย่างเรื่องการที่นักเรียนพบคนที่รู้จักและได้ท้าทายกันที่เพิ่งผ่านมาก็ให้ฟังหน่อยนะคะ" (ถ้าสมาชิกกลุ่มยังพูดอะไรได้ไม่มากก็ใช้เทคนิคการตั้งคำถาม) เช่น
- 7) "เด็กชาย ก. มีความคิดเห็นอย่างไรกับการที่เราต้องกล่าวคำท้าทายกับคนที่รู้จัก"

2. เมื่อได้รับคำตอบจากสมาชิกกลุ่มแต่ละคนแล้วก็ใช้เทคนิคการสะท้อนความรู้สึกลและการสะท้อนเนื้อหา (เช่น นักเรียนรู้สึกลำบากใจที่จะกล่าวคำท้าทายกับเพื่อนต่างห้องเรียน)

3. สมาชิกได้เสนอสาเหตุในการไม่กล้ากล่าวคำท้าทายกับคนที่รู้จักครบทุกคนแล้ว ผู้วิจัยและสมาชิกกลุ่มร่วมกันสรุปประเด็นปัญหา (ผู้วิจัยบันทึกพฤติกรรม)

ผู้วิจัย : "เมื่อได้ทราบถึงปัญหาของสมาชิกทุกคนแล้ว เรามาช่วยกันสรุปสาเหตุของเรื่องนี้ว่ามีอะไรบ้างนะคะ"

4. ผู้วิจัยและสมาชิกกลุ่มเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญห และให้สมาชิกกลุ่มได้ทดลองฝึกการกล่าวคำท้าทายคนที่รู้จัก (เช่น นักเรียนเริ่มจากการท้าทายกับเพื่อนที่สนิทสนมกันก่อน จนไปถึงเพื่อนในห้องคนอื่น ๆ)

ผู้วิจัย : "เรามาช่วยกันหาวิธีการในการแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ ที่เราเสนอมาคุณะคะว่าจะมีวิธีการแก้ไขอย่างไรบ้าง" (สมาชิกเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว)

: "เราลองปฏิบัติวิธีการในการที่สมาชิกกลุ่มช่วยกันเสนอมาดีกว่านะค่ะ โดยให้นักเรียนจับคู่กันและออกมาทดลองปฏิบัติการกล่าวคำท้าทายให้สมาชิกกลุ่มได้ดู" (สมาชิกกลุ่มแต่ละคู่ออกมาทดลองปฏิบัติจนครบทุกคน แล้วผู้วิจัยเสนอแนะเพิ่มเติม รวมถึงใช้ทักษะในการให้กำลังใจ เช่น คู่ที่ 1 ที่แสดงบทบาทสมมติในการกล่าวคำท้าทายเมื่อครูนี้ เป็นการพูดอย่างสุภาพ น่าเสียที่อ่อนนุ่มนวลนะค่ะ และมีใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใสดีด้วย นี่ถ้าฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ จะเป็นการเพิ่มเสน่ห์ให้กับตนเองมากเลยทีเดียวนะค่ะ"

5. ผู้วิจัยให้สมาชิกได้เสนอสาเหตุในข้อที่ (2) การมีส่วนร่วมในการสนทนา โดยกระตุ้นให้สมาชิกกลุ่มได้เล่าถึงเหตุการณ์ในการสนทนาของตนเองว่าเป็นอย่างไร [ใช้เทปบันทึกเสียงและบันทึกการแสดงออก] (ใช้ทักษะและขั้นตอนเหมือน (1) การกล่าวคำท้าทาย)

- เสนอสาเหตุปัญหา ----> ทักษะการนำ การสะท้อนความรู้สึก สะท้อนเนื้อหา
- สรุปปัญหา
- หาแนวทางแก้ไข ----> การวางแผนการแก้ไขปัญหา
- ให้ทดลองฝึกปฏิบัติ ----> ทักษะให้กำลังใจ

6. ผู้วิจัยสรุปและนัดการเข้ากลุ่มในครั้งต่อไป

ผู้วิจัย

: "การพบกันในวันนี้ สมาชิกในแต่ละคนก็ได้เสนอถึงปัญหา และสาเหตุของการไม่กล้าแสดงออกใน 2 ลักษณะ คือ การกล่าวคำท้าทาย และการมีส่วนร่วมในการสนทนา ซึ่งทั้ง 2 อย่างนี้ถ้าเราสามารถปฏิบัติได้เป็นอย่างดีเราก็จะสามารถอยู่ได้ในสังคมอย่างมีความสุข (สรุปเป็นข้อคิด) "

"และขอให้สมาชิกได้นำเอาแนวทางที่ได้เสนอมานี้ ทดลองนำไปปฏิบัติดูนะค่ะ ถ้าได้ผลอย่างไรอย่าลืมนำกลับมาเล่าให้ครูและสมาชิกกลุ่มฟังด้วย และเมื่อปฏิบัติแล้วมีอุปสรรคอย่างไรก็นำมาพูดคุยกันในเรื่องต่อไปนะค่ะ"

"ครูก็ขอขอบใจสมาชิกกลุ่มทุกคนที่ได้ช่วยเสนอหาวิธีการในการแก้ไขปัญหามาเป็นอย่างดี ก็เราจะมาพบกันในเรื่องต่อไปในวันพฤหัสบดีที่ 15 กุมภาพันธ์ 2539 เวลา 11.40 น. ที่ห้องเดิมนะค่ะ สวัสดีค่ะ"

การประเมินผล

1. จากการร่วมกิจกรรม การเสนอปัญหาและการแสดงออก เช่น แสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น
2. สังเกตจากความเอาใจใส่ในการแสดงความคิดเห็นจากกลุ่ม
3. แบบบันทึกการให้คำปรึกษา และแบบบันทึกเสียง

โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออก

ครั้งที่ 5 : การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกในด้าน
การกล้าว่าคำชมเชย และการยอมรับคำชมเชย

จุดมุ่งหมาย :

1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มแต่ละคนอธิบายถึงปัญหา สาเหตุการไม่กล้าแสดงออก
และได้วิเคราะห์ปัญหาของตนเองในแต่ละครั้งที่เข้ากลุ่มจนครบทุกคน
2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน พร้อมทั้งเสนอวิธีการและแนวทางใน
การแก้ปัญหาซึ่งกันและกัน เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การฝึกการกล้าแสดงออก
เป็นต้น เพื่อแสวงหาแนวทางเลือกในการแก้ไขปัญหาของตนต่อไป

จำนวนสมาชิก : 8 คน

เวลา : 50 นาที

สถานที่ : ห้องดนตรี-นาฏศิลป์ ผู้วิจัยและสมาชิกกลุ่มนั่งเป็นวงกลม ดังนี้

- อุปกรณ์ :
1. แบบบันทึกการให้คำปรึกษา
 2. เครื่องบันทึกเสียง
 3. เทปเปล่า
 4. ใบงานการแสดงบทบาทสมมติ

กระบวนการในการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม :

1. ผู้วิจัยทักทายและนำเข้าสู่การให้คำปรึกษา

ผู้วิจัย : "สวัสดีค่ะ วันนี้เราก็ได้มาพบกันอีกครั้งแล้วนะคะ ซึ่งในครั้งนี้เป็นครั้งที่ 5
อยากให้สมาชิกกลุ่มได้ทบทวนเมื่อครั้งที่แล้วว่า เราได้พูดกันเรื่องอะไรบ้าง
ใครจะพอสรุปสั้น ๆ ให้กลุ่มสมาชิกฟังได้บ้างคะ"
(บันทึกเทป และบันทึกข้อความการให้คำปรึกษา)

: "และมีสมาชิกคนใดที่นำสิ่งที่เราได้อ่านครั้งที่แล้วไปทดลองปฏิบัติบ้างคะ ผลเป็นอย่างไร และมีอุปสรรคอย่างไรบ้างคะ" (ผู้สมาชิกกลุ่ม 2-3 คน ออกมาเล่าให้ฟัง)

: "เช่นเคยค่ะ สำหรับวันนี้เราก็จะเสนอพฤติกรรมการกล้าแสดงออกในเรื่องของ

3) การกล่าวคำชมเชย

4) การยอมรับคำชมเชย

ซึ่งตอนนี้ครูก็ขอให้สมาชิกจับคู่และส่งตัวแทนมารับใบงานจากครูนะคะ"

: "เมื่อนักเรียนได้ใบงานครบทุกกลุ่มแล้วก็อ่านและปรึกษากันว่าจะแสดงและตอบได้อีกคนอย่างไรและคู่ใดพร้อมก่อนก็ออกมาแสดงได้เลยนะคะ"

สถานการณ์ที่ 1 ชมคู่ของตนเองว่า "โอ้โฮ! วันนี้ใส่อะไรใหม่ด้วยละ สีสวยจังเลยนะ"

สถานการณ์ที่ 2 กล่าวชมคู่ของตนเองว่า "เก่งจังเลยนะสอบได้ที่ 1 ตั้ง 2 ปีซ้อนเลย"

สถานการณ์ที่ 3 กล่าวชมคู่ตนเองว่า "ดีใจด้วยนะที่ได้รับทุนเรียนดี ทำอย่างไรเธอ"

สถานการณ์ที่ 4 กล่าวชมคู่ตนเองว่า "ไม่เจอกันตั้งนาน หน้าตาเธอดูดีกว่าเดิมเยอะนะ"

2. ผู้วิจัยและสมาชิกกลุ่ม ช่วยกันแสดงความคิดเห็นกับสถานการณ์ทั้ง 4 สถานการณ์ที่แต่ละคู่ได้แสดงบทบาทสมมติไปว่า

: "เป็นอย่างไรบ้างคะ บทบาทสมมติที่เพื่อนสมาชิกแต่ละคู่แสดงไปซึ่งจะแบ่งได้

2 ลักษณะ คือ (1) การกล่าวคำชมเชย และ (2) การยอมรับคำชมเชย

เรามาช่วยกันแสดงความคิดเห็นของบทบาทของคู่ที่ 1 ก่อนนะคะว่า คำชมเชยของคู่ที่ 1 นั้นเหมาะสมหรือไม่และการยอมรับคำชมเชยของคู่ที่ 1 นั้นเหมาะสมเพียงใดคะ"

สมาชิกกลุ่มแสดงความคิดเห็นจนครบทั้ง 4 คู่

3. ผู้วิจัยและสมาชิกกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงประโยชน์ของการกล่าวคำชมเชยและการยอมรับคำชมเชย

4. ให้สมาชิกกลุ่มเสนอสาเหตุและปัญหาของการไม่กล้าแสดงคำชมเชยและการยอมรับคำชมเชย

ผู้วิจัยใช้ทักษะกระตุ้น การนำ การสะท้อนความรู้สึก สะท้อนเนื้อหา และทักษะการสรุปปัญหา

5. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว และทดลองฝึกปฏิบัติ

ใช้ทักษะการให้กำลังใจ

6. ผู้วิจัยสรุปแนวทางการแก้ไขปัญหายุ่งเกี่ยวกับการกล่าวคำชมเชย และการยอมรับคำชมเชย และสรุปข้อคิด ความสำคัญของการกล่าวคำชมเชยและยอมรับคำชมเชย และนำผลการเข้ากลุ่มในครั้งนี้ต่อไป

ผู้วิจัย : "สำหรับการกล้าแสดงออกในการกล่าวคำชมเชย และการยอมรับคำชมเชยนั้น เป็นสิ่งสำคัญในการกระทำในแต่ละวันเพราะถือว่าเป็นมารยาทของสังคม อีกอย่างหนึ่ง แต่ก็ต้องแสดงออกให้ถูกกับกาลเทศะ และเหมาะสมกับ สถานการณ์ ซึ่งถ้าเราแสดงออกบ่อย ๆ ก็จะกลายเป็นนิสัยที่ดีอย่างหนึ่ง"

: "อย่าลืมนะคะ ขอให้สมาชิกกลุ่มนำเอาสิ่งที่ได้ในวันนี้ออกไปปฏิบัติและได้ ผลอย่างไรหรือมีอุปสรรคใด ๆ ก็ให้เอามาเล่าให้ครูและเพื่อนสมาชิกกลุ่มฟังกัน ในครั้งหน้านะคะ ในวันนี้นะเราก็คงจะยุติไว้เพียงแค่นี้ก่อนนะคะ พบกันใหม่ครั้งต่อไป ในวันอังคารที่ 20 กุมภาพันธ์ 2529 นี้ เวลาเดิม ที่ห้องนี้นะคะ สวัสดีค่ะ"

การประเมินผล

1. สังเกตความมีส่วนร่วม และการให้ความร่วมมือในการแสดงแนวคิดในการแก้ไข ปัญหา
2. แบบบันทึกการให้คำปรึกษา/แบบบันทึกเสียง

โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออก

ครั้งที่ 6 : การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกในด้านการพูดแสดงความคิดเห็นส่วนตัว การกล่าวคำวิจารณ์ และการยอมรับคำวิจารณ์

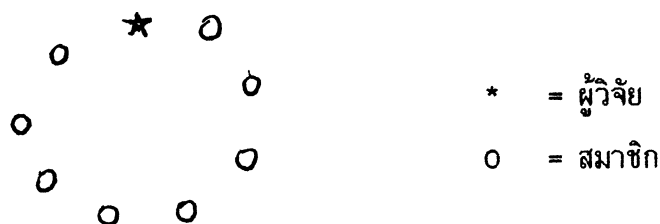
จุดมุ่งหมาย :

1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มทุกคนได้อภิปรายถึงปัญหา สาเหตุการไม่กล้าแสดงออก และได้วิเคราะห์ปัญหาของตนเองในแต่ละครั้งที่เข้ากลุ่มจนครบทุกคน
2. เพื่อให้สมาชิกได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน พร้อมทั้งเสนอวิธีการและแนวทางในการแก้ไขปัญหาซึ่งกันและกัน เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การฝึกการกล้าแสดงออก เป็นต้น เพื่อแสวงหาแนวทางเลือกในการแก้ไขปัญหาของตนต่อไป

จำนวนสมาชิก : 8 คน

เวลา : 50 นาที

สถานที่ : ห้องดนตรี-นาฏศิลป์ ผู้วิจัยและสมาชิกกลุ่มนั่งเป็นวงกลม ดังนี้

กระบวนการในการให้คำปรึกษา :

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทาย และนำเข้าสู่การให้คำปรึกษา

ผู้วิจัย : "สวัสดีค่ะ เป็นครั้งที่ 6 แล้วนะคะในการเข้ากลุ่มครั้งนี้ และในวันนี้ครูก็จะให้สมาชิกกลุ่มมีความรู้และเข้าใจเรื่อง พฤติกรรมการกล้าแสดงออกในด้านที่ 5 คือ การพูดและแสดงความคิดเห็นส่วนตัว ด้านที่ 6 คือ การกล่าวคำวิจารณ์ โดยการเสนอปัญหาในครั้งนี้เช่นเคย คือ สมาชิกกลุ่มต้องบอกถึงสาเหตุของการที่ไม่สามารถแสดงพฤติกรรมดังกล่าวได้ให้ครูและเพื่อนสมาชิกฟัง เพราะพวกเราจะได้ช่วยกันหาวิธีการแก้ไขสิ่งเหล่านั้น"

(สมาชิกเสนอปัญหาพร้อมทั้งสาเหตุ)

2. สมาชิกกลุ่มและผู้วิจัย ร่วมกันรับฟังปัญหาและเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญห
(ผู้วิจัยใช้เทคนิค ทักษะในการให้คำปรึกษา ได้แก่ ทักษะการสะท้อนความรู้สึก
ทักษะการให้กำลังใจ และการสรุปความ แล้วบันทึกการสนทนาเอาไว้)
3. ผู้วิจัยและสมาชิกกลุ่มร่วมกันสรุปหาแนวทางแก้ไขปัญหที่เสนอมา และนัดหมาย

การเข้ากลุ่ม

ผู้วิจัย : "เป็นอย่างไรบ้างคะในการแสดงพฤติกรรมทั้ง 3 ลักษณะที่กล่าวมา ก็เป็นการยาก
นะคะในการที่จะต้องทำหรือแสดงความคิดเห็นส่วนตัว การกล่าวคำวิจารณ์ และ
การยอมรับคำวิจารณ์ จากการที่เพื่อนสมาชิกกลุ่มได้เสนอวิธีแก้ปัญห เราก็คิดว่า
พอที่จะมองเห็นวิธีการแก้ปัญหานี้แล้วละนะคะ เอาเป็นว่าพบกันใหม่ในครั้งต่อไป
นะคะ สวัสดีค่ะ"

การประเมินผล

1. สังเกตจากการให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรม การเสนอแนวทาง
แก้ไขปัญห
2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นในการอภิปราย
3. แบบบันทึกการให้คำปรึกษา

โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาการกล้าแสดงออก

ครั้งที่ 7 : การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาการกล้าแสดงออกในด้านการที่จะปฏิเสธคำขอร้องที่ไม่มีเหตุผลและพูดถึงสิทธิอันพึงมีพึงได้ โดยไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น

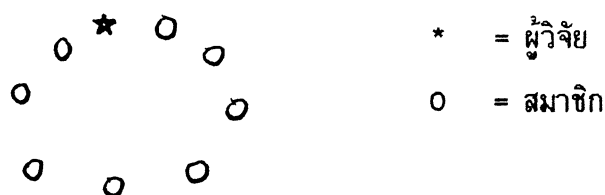
จุดมุ่งหมาย :

1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มแต่ละคนอธิบายถึงปัญหา สาเหตุของการไม่กล้าแสดงออกและได้วิเคราะห์ปัญหาของตนเองในแต่ละครั้งที่เข้ากลุ่มจนครบทุกคน
2. เพื่อให้สมาชิกได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน พร้อมทั้งเสนอแนวทางและวิธีการในการแก้ไขปัญหซึ่งกันและกัน เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การฝึกการกล้าแสดงออก เป็นต้น เพื่อแสวงหาแนวทางเลือกในการแก้ไขปัญหของตนต่อไป

จำนวนสมาชิก : 8 คน

เวลา : 50 นาที

สถานที่ : ห้องดนตรี-นาฏศิลป์ ผู้วิจัยและสมาชิกกลุ่มนั่งเป็นวงกลม ดังนี้

กระบวนการในการให้คำปรึกษา :

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทาย และนำเข้าสู่การให้คำปรึกษา

ผู้วิจัย : "สวัสดีค่ะ พบกันอีกครั้งแล้วนะคะ คราวนี้เป็นครั้งที่ 7 แล้ว สมาชิกกลุ่มพอจะจำได้ไหมคะว่าเราได้พูดถึงการแสดงออกในด้านใดบ้าง ใครบอกได้ ช่วยตอบด้วยนะคะ"

: "วันนี้เราจะพูดถึงปัญหาและสาเหตุของพฤติกรรมการกล้าแสดงออกในด้านที่ 8 คือ การไม่กล้าที่จะปฏิเสธคำขอร้องที่ไม่มีเหตุผล และพฤติกรรมการไม่กล้าแสดงออกด้านที่ 9 คือ การพูดถึงสิทธิที่พึงมีพึงได้ของตนเองโดยไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น และก็จะเช่นเคยนะคะสมาชิกช่วยบอกถึงสาเหตุของการไม่กล้าแสดงออกดังกล่าวดังกล่าวมาให้ครูและเพื่อน ๆ ฟัง เราจะได้ช่วยกันหาทางแก้ไข"

(นักเรียนเสนอปัญหา สาเหตุ)

2. สมาชิกกลุ่มและผู้วิจัยร่วมกันรับฟังและเสนอแนะทางในการแก้ไขปัญา

(ผู้วิจัยใช้ทักษะ และเทคนิคในการให้คำปรึกษา และจัดบันทึกการสนทนาไว้)

3. ผู้วิจัยและสมาชิกกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงปัญหา และสาเหตุรวมถึงวิธีการในการแก้ไขปัญา และนัดพบกลุ่มครั้งหน้า

- ผู้วิจัย :
- "การแสดงพฤติกรรมทั้ง 2 ด้านนี้จะใช้การกล้าแสดงออกที่มากขึ้นอีกระดับหนึ่ง แต่ถ้าสมาชิกกลุ่มสามารถนำไปปฏิบัติได้ก็จะเป็นประโยชน์ในการอยู่ร่วมกันกับคนอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขและไม่ถูกใครเอาเปรียบหรือละเมิดสิทธิของเราได้"
 - :"และวิธีการที่จะใช้ในการแก้ปัญาในแต่ละด้าน มีสมาชิกคนใดไม่เข้าใจหรือสงสัยบ้างไหมคะ ครูเปิดโอกาสให้ซักถามคะ และในครั้งต่อไปที่เราจะพบกันคือวันพฤหัสบดีที่ 22 กุมภาพันธ์ 2539 ที่ห้องนี้และเวลาเดิมจะขอให้มาตรงเวลาด้วย สำหรับวันนี้ขอขอบคุณนักเรียนทุกคน สวัสดีค่ะ"

การประเมินผล

1. สังเกตจากการเสนอปัญหา และแนวคิดในการแก้ไขปัญา
2. สังเกตการใช้คำถาม ซักถาม และการร่วมกิจกรรม
3. แบบบันทึกการให้คำปรึกษา

โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออก
การปิดกลุ่ม

ครั้งที่ 8 : ปัจฉิมนิเทศ

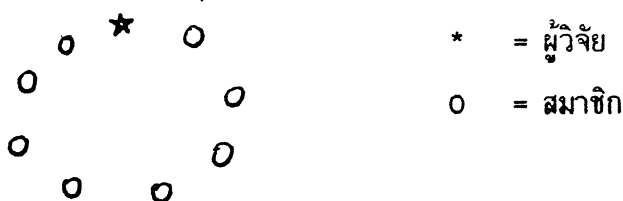
จุดมุ่งหมาย :

1. เพื่อให้สมาชิกเกิดความรู้สึกที่ดีต่อกันตลอดไป
2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีความประทับใจในการเข้ากลุ่มและเห็นคุณค่าของการเข้ากลุ่ม และประโยชน์ในการเข้ากลุ่ม
3. เพื่อเป็นการสรุปและให้สมาชิกช่วยกันอภิปราย พฤติกรรมการกล้าแสดงออก
4. ยุติการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม และประเมินผลการให้คำปรึกษา

จำนวนสมาชิก : 8 คน

เวลา : 50 นาที

สถานที่ : ห้องดนตรี-นาฏศิลป์ สมาชิกกลุ่มนั่งเป็นวงกลม ดังนี้

กิจกรรม : "รจนาเลือกคู่" "รูปภาพปริศนา" และ "ร้องเพลง จำอ้อลา"

อุปกรณ์ :

1. กระดาษเปล่า ขนาด 5x5 ซม. จำนวน 8 แผ่น
2. ปากกา จำนวน 8 ด้าม
3. เนื้อเพลง "จำ" ของ ทา ทา ยัง
4. เทปเพลง และเครื่องเล่นเทป
5. แบบบันทึกการให้คำปรึกษา

วิธีดำเนินการ :

1. ผู้วิจัยทักทายและให้สมาชิกกลุ่มอภิปรายประโยชน์และสิ่งที่ได้รับจากการเข้ากลุ่ม

ผู้วิจัย : "สวัสดิ์ค่ะ เราพบกันในวันนี้ก็เป็นครั้งสุดท้ายแล้วนะคะ สมาชิกกลุ่มทุกคนลองช่วยกันระดมสมองสิคะว่าเราได้ประโยชน์อะไรจากการเข้ากลุ่มทั้ง 8 ครั้งบ้าง ขอให้เสนอมาคนละข้อเลยนะคะ เริ่มจากคนเริ่มท้ายสุดเลยคะ"

(สมาชิกกลุ่มบอกประโยชน์การเข้ากลุ่มคนละข้อจนครบ 8 คน)

ผู้วิจัย : "แล้วหลังจากที่เราได้เข้ากลุ่มไปแล้ว สมาชิกกลุ่มได้นำเอาสิ่งที่เราได้จากกลุ่มไปทดลองปฏิบัติบ้างรึเปล่านั้น ช่วยเล่าให้เพื่อนสมาชิกฟังบ้างนะคะ"

(สุ่มสมาชิกกลุ่มออกมาเล่า 2-3 คน)

: "แล้วหลังจากการปฏิบัติเกิดปัญหาหรืออุปสรรคอย่างไรไหนลองบอกครุมาคนละข้อคะ"

2. ผู้วิจัยแจกกระดาษเปล่าและปากกาให้สมาชิกกลุ่มทำกิจกรรม "รจนาเลือกคู่"

ผู้วิจัย : "เมื่อครูแจกกระดาษและปากกาให้แก่สมาชิกกลุ่มทุกคนแล้วนะคะ ให้สมาชิกกลุ่มเล่นเกมชื่อ รจนาเลือกคู่ คือ กระดาษแต่ละแผ่นจะมีชื่อของสมาชิกกลุ่มละ 1 คน แล้วให้นักเรียนเขียนสิ่งที่อยากจะบอกกับเพื่อนสมาชิกคนนั้น สิ่งนั้นอาจจะเป็นข้อดีหรือข้อดีชมก็ได้นะคะ ให้เวลาเขียนแผ่นละ 1 นาที เขียนเสร็จเขียนส่งกระดาษไปด้านขวามือนะคะ ให้นักเรียนทุกคนเขียนครบจำนวน 7 คน

: "เอละคะ เมื่อสมาชิกกลุ่มทุกคนส่งกระดาษกับครูแล้ว ครูจะขออนุญาตอ่านทีละแผ่นนะคะ เพื่อสมาชิกกลุ่มอาจจะต้องการบอกบางสิ่งบางอย่างกับคนนั้นให้เพื่อนสมาชิกได้ทราบด้วย เราจะได้เกิดความรู้สึกประทับใจหรือความรู้สึกที่ดีต่อกัน"

3. ผู้วิจัยแจกกระดาษเนื้อเพลง "จำ" เพื่อเป็นการปิดกลุ่ม

ผู้วิจัย : "ก็คงจะเป็นบรรยากาศของการอำลา เรามาช่วยกันร้องเพลง "จำ" ของทา ทา ยัง กันดีกว่านะคะ ร้องคลอไปตามเสียงเทปเพลงเลยนะคะ"

: "และในโอกาสนี้ครูต้องขอขอบคุณสมาชิกกลุ่มทุกท่านเลยนะคะที่ได้ให้ความร่วมมือสำหรับการเข้ากลุ่มการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกในครั้งนี้ ถ้าไม่ได้ความร่วมมือกลุ่มก็คงไม่สำเร็จไปด้วยดีอย่างนี้ ถ้าสมาชิกท่านใดมีปัญหาหรือเรื่องที่ครูสามารถช่วยได้ ก็ไปพบครูได้นะคะ ครูก็จะขอจดจำสิ่งดี ๆ เหล่านี้อย่างไม่มีวันลืมเลย ขอขอบคุณและสวัสดิ์ค่ะ"

การประเมินผล

1. สังเกตจากการตั้งใจในการเข้าร่วมกิจกรรม
2. จากกระดานเกม "รจนาเลือกคู่"
3. จากการอภิปรายการตอบคำถาม

เพลง จำ

"สลีปนิ หา ทา ย้ง"

เมื่อรู้ว่าต้องร่ำลา มองฟ้าก็มีลม
 ขอให้เราสองคนจดจำให้แสนนาน ฟ้านั้นจะสวยงาม เมื่อเราได้เจอกัน
 แต่มันจะเป็นเมื่อไรไม่รู้ จะนานเท่าไร ให้เราได้จดจำ
 สิ่งที่เราเคยทำไว้ด้วยกัน เก็บบันทึกเอาไว้ เรื่องราวที่เคยผ่าน
 เราจาก แต่อุ่นใจเสมอ
 *จำไว้ว่าจะกลับมาหากัน จำไว้ว่าเราเคยติดต่อกัน
 วันหนึ่งวันนั้นคงไม่นาน จะนับวันเวลาทุกนาที จนกว่าจะวันนั้น
 หลายครั้งที่ร้องไห้ ก็ร้องให้ด้วยกัน หลายครั้งที่ทะเลาะกัน ไม่นานก็พูดจา
 เรียนรู้ที่จะรักกัน ด้วยยิ้มและน้ำตา แต่วันเวลาหมดลงครั้งนี้ *

ภาคผนวก ค

1. สรุปการประเมินผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออก
2. ข้อมูลเชิงบรรยาย ประวัติ และความคิดเห็น ของผู้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
ต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออก
3. ตัวอย่างการสนทนากการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออก

สรุปการประเมินผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออก

ครั้งที่ 1 : ปฐมนิเทศการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

วันอังคารที่ 30 มกราคม 2539

สมาชิกกลุ่ม จำนวน 8 คน

การเข้ากลุ่มครั้งแรก จากการสังเกตการร่วมกิจกรรม "ครึ่งของหัวใจ" ซึ่งเป็นกิจกรรมแรกเพื่อสร้างสัมพันธภาพกับสมาชิกภายในกลุ่ม นักเรียนให้ความสนใจและมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมมาก อาจเป็นเพราะมีตัวการ์ตูนเป็นเข็มขัดติดหน้าอก ซึ่งกำลังเป็นที่นิยมแต่เมื่อนักเรียนจับคู่ได้แล้วเป็นที่สังเกตได้ว่า คู่ที่เป็นชายและหญิงคู่กัน นักเรียนไม่ค่อยกล้านั่งใกล้กันหรือสัมผัสกันเพื่อทำความรู้จักคุ้นเคยกันเท่าที่ควร และจากการตรวจใบงานของสมาชิกภายในกลุ่มจะเขียนแนะนำตัวมาได้ดี นอกเหนือจากหัวข้อที่ตั้งไว้ให้แต่พอให้รายงานตัวแนะนำคู่ของตนเองจะยังไม่ค่อยกล้าแสดงออกเท่าใดนัก อาจจะเป็นเพราะการเข้ากลุ่มในครั้งแรก นักเรียนให้ความสนใจในการซักถามข้อสงสัยจากการชี้แจงรายละเอียดของครู ระเบียบและจุดหมายในการเข้ากลุ่มว่ามีสิทธิ์ในการขาด ลาได้หรือไม่ และจะนำเอาการเข้ากลุ่มไปเล่าให้ผู้ปกครองฟังได้หรือไม่ จนถึงกิจกรรมสุดท้ายให้นักเรียนร้องเพลงก็ได้รับความร่วมมือจากนักเรียนเป็นอย่างดี แม้จะยังไม่กล้าร้องตามเท่าที่ควร

ครั้งที่ 2 : การสำรวจตนเอง

วันพฤหัสบดีที่ 1 กุมภาพันธ์ 2539

สมาชิกกลุ่ม จำนวน 8 คน

การเข้ากลุ่มการให้คำปรึกษาในครั้งนี้ นักเรียนเริ่มมีการกระตือรือร้นมากขึ้น การร่วมกิจกรรมก็ได้รับความสนใจเป็นอย่างดี โดยเฉพาะกิจกรรมทายใจ นักเรียนจะสนใจมาก อาจเป็นเพราะในวัยนี้ชอบมีการแข่งขันกัน จึงทำให้เกิดความสนุกสนาน และทำให้นักเรียนหายตื่นกลัว และสัมพันธ์ภาพภายในกลุ่มดีขึ้นมีบรรยากาศเป็นกันเองขึ้น

จากการสำรวจในงานกิจกรรม "ฉันเป็นฉันเอง" เพื่อให้แต่ละคนสำรวจตนเองได้
ข้อสรุป ดังต่อไปนี้

1. เพื่อนจะมีอิทธิพลต่อนักเรียนเหล่านี้มาก เพราะจากการตอบคำถาม จะบอกว่า ไม่ชอบให้เพื่อนพูดตะคอกใส่ ล้อเลียนหรือถูกข่มขู่ให้อยู่ใต้คำสั่ง มีความคิดที่มักเป็นอิสระ และคำตอบที่ว่าอยากมีเพื่อนที่ดี อยากมีเพื่อนหลาย ๆ คน และเพื่อนที่เข้าใจ รู้ใจ เป็นต้น
2. นักเรียนอยากที่จะให้ทุกคนยอมรับและมีความกล้าบอกรายละเอียดที่จะออกไปพูดหน้าชั้น หรือการออกไปแสดงสิ่งต่าง ๆ ให้ทุกคนเห็น

และจากการตอบคำถามเพื่อการสรุปข้อคิดที่ได้จากกิจกรรม นักเรียนก็ยังไม่กล้าพูดเท่าใดนัก จึงต้องมีการสุ่มให้ตอบคำถามอยู่

ครั้งที่ 3 : การสำรวจตนเอง

วันอังคารที่ 6 กุมภาพันธ์ 2539

สมาชิกกลุ่ม จำนวน 8 คน

จากการตอบคำถามและการอภิปรายแสดงความคิดเห็นของนักเรียนในครั้งนี้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นเพิ่มขึ้น โดยจะมีสมาชิกกลุ่มอยู่ 2 คน ที่ชอบตอบคำถามอยู่บ่อย ๆ และการแสดงความคิดเห็นในส่วนที่เป็นเรื่องของตนเอง นักเรียนยังไม่ค่อยพูดหรือลำดับความคิดไม่ทัน ในการช่วยสมาชิกอื่นแก้ไขปัญหา นักเรียนจะร่วมมือดีมาก จึงควรมีการกำหนดหัวข้อให้ชัดเจนและใช้ทักษะการนำให้ดี เมื่อให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการหรือแนวทาง และนักเรียนยังให้ความสำคัญร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม "เก้าอี้กายสิทธิ์" เป็นอย่างดี คือทุกคนมีการเตรียมตัวว่าจะตอบอย่างไร แต่ยังพูดลำดับเรื่องไม่ติดนัก ผู้วิจัยจึงต้องใช้ทักษะการนำบ้างในบางคน นอกจากนี้ นักเรียนยังสามารถแสดงบทบาทสมมติจากสถานการณ์ได้ดีเกือบทุกคน แต่เมื่อร่วมอภิปรายว่าพฤติกรรมใดเหมาะสมหรือไม่ สมาชิกกลุ่มคิดว่าการขี้ม หรือเฉย เป็นพฤติกรรมที่ถูกต้องและเหมาะสม ผู้วิจัยจึงให้ข้อมูลเพื่อเป็นการเพิ่มเติมความรู้ ให้เข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น

ครั้งที่ 4 : กระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออก ในด้านที่
การกล้าคำท้าทายและการมีส่วนร่วมในการสนทนา

วันพฤหัสบดีที่ 8 กุมภาพันธ์ 2539

สมาชิกกลุ่ม จำนวน 8 คน

จากการสังเกตการเสนอปัญหาของสมาชิกกลุ่มแต่ละคน พบว่าการไม่กล้ากล่าวคำท้าทาย
กับคนอื่นของสมาชิกกลุ่มผู้ชายคือ ไม่ชอบพูดและคิดว่าการแสดงกริยาท่าทาง เช่น การยกมือท้าทาย
การพยักหน้าหรือยิ้มเป็นการเพียงพอแล้ว ส่วนสมาชิกกลุ่มผู้หญิงการไม่กล้าท้าทาย ส่วนใหญ่จะเกิด
ขึ้นกับเพศตรงข้าม โดยจะทำเป็นไม่เห็นหรือหันหน้าหนีไปทางอื่น เพราะกลัวว่าการยิ้มหรือท้าทาย
จะทำให้อีกฝ่ายคิดว่า ฝ่ายหญิงชอบหรือหลงรักตนเอง และจากรายการให้สมาชิกกลุ่มได้เสนอวิธีการ
แก้ปัญหาที่ได้รับความร่วมมือดี ส่วนในด้านที่ 2 คือ การมีส่วนร่วมในการสนทนา สาเหตุที่ไม่กล้า
พูดสนทนาในกลุ่มก็เพราะว่า ชอบที่จะฟังมากกว่า ผู้วิจัยจึงให้สมาชิกกลุ่มทุกคนได้แสดงบทบาทสมมติ
ในการสนทนาโดยผู้วิจัยกำหนดหัวข้อให้ จากการแสดงบทบาทสมมติของพฤติกรรมการกล้าแสดงออก
ทุกคนก็มีความตั้งใจจริงในการฝึกแต่ก็ยังคงพูดน้อยอยู่ ผู้วิจัยจึงให้นำกลับไปทดลองทำกับเพื่อน ๆ
ที่ชั้นเรียนเดียวกันก่อน

ครั้งที่ 5 : กระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออก ด้าน
การกล้าคำชมเชยและการยอมรับคำชมเชย

วันอังคารที่ 13 กุมภาพันธ์ 2539

สมาชิกกลุ่ม จำนวน 8 คน

จากการสังเกตการร่วมมือในการแสดงบทบาทสมมติ สมาชิกกลุ่มให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี เมื่อแจกสถานการณ์จำลองให้จับคู่กันแสดงนักเรียนส่วนใหญ่จะไม่พูด ได้แต่ยิ้มและเกิดการเงยขึ้นหลายคู่ จากการเสนอสาเหตุของการไม่กล้ากล่าวคำชมเชยก็พบว่า สมาชิกกลุ่มทุกคนเข้าใจว่าการชมเชยเพื่อนจะทำให้ถูกกล่าวหาว่าเราไม่จริงใจ และคิดว่าเมื่อเพื่อนได้ดี ทำดีก็ดีใจด้วยแต่ไม่อยากพูด ส่วนการยอมรับคำชมเชย ส่วนใหญ่จากการแสดงบทบาทสมมติเมื่อนักเรียนถูกชมเชยก็จะพูดบิดเบือนไปเรื่องอื่น หรือกลับแสดงท่าทีไม่พอใจเพราะคิดว่าอยู่ดี ๆ ทำไมเพื่อนจึงชมผู้วิจัยจึงให้สมาชิกกลุ่มจับคู่และฝึกชมเชยหลาย ๆ ครั้งปรากฏว่าสมาชิกกลุ่มใช้คำพูดได้เหมาะสมแต่การยอมรับคำชมเชยยังไม่ได้เท่าที่ควร

ครั้งที่ 6 : กระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออก
ด้านการพูดแสดงความคิดเห็นส่วนตัว การกล้าวิจารณ์ และการยอมรับ
คำวิจารณ์

วันพฤหัสบดีที่ 15 กุมภาพันธ์ 2539

สมาชิกกลุ่ม จำนวน 8 คน

การให้คำปรึกษาในครั้งนี้ นักเรียนไม่ค่อยสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเท่าที่ควร เพราะเป็นวันที่สมาชิกกลุ่มต้องเตรียมตัวไปเข้าค่ายพักแรมมีการจัดประชุมต่าง ๆ ทำให้การแสดงบทบาทสมมติในครั้งนี้ มีสมาชิกกลุ่มชายคนหนึ่ง ยกตัวอย่างการพูดแสดงความคิดเห็นส่วนตัวว่า "ผมว่าอาจารย์ควรจะปล่อยก่อนเวลานะครับ เพราะพวกผมไม่มีสมาธิในการเข้ากลุ่ม" ผู้วิจัยจึงให้แรงเสริมว่าถ้าสมาชิกทุกคนตั้งใจก็จะปิดกลุ่มก่อนเวลา 10 นาที สมาชิกกลุ่มจึงรู้สึกดีขึ้นจากการเสนอปัญหาของการไม่กล้าวิจารณ์คือ ไม่อยากยุ่งเรื่องของคนอื่นและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยการเดินหนี เช่น ถ้าเห็นเพื่อนทำอะไรไม่เหมาะสมก็จะไม่สนใจช่วย การแก้ไขปัญหาก็คือจะใช้ถ้อยคำที่สุภาพในการตักเตือน ในการยอมรับคำวิจารณ์ก็จะฟังเฉย ๆ และพูดว่า "ขอบใจ" โดยจะนำเอาสิ่งที่ถูกวิจารณ์มาพิจารณาว่าควรจะแก้ไขข้อบกพร่องหรือไม่ สรุปจากการเข้ากลุ่มครั้งนี้ นักเรียนมีการร่วมอภิปรายน้อยกว่าครั้งที่ผ่านมา

ครั้งที่ 7 : กระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออก
 ด้านการปฏิเสธคำขอร้องที่ไม่มีเหตุผล และการพูดถึงสิทธิอันพึงมีพึงได้ โดยไม่
 ละเมิดสิทธิของผู้อื่น
 วันอังคารที่ 20 กุมภาพันธ์ 2539
 สมาชิกกลุ่ม จำนวน 8 คน

ในการเข้าร่วมการให้คำปรึกษาในครั้งนี้ จากการสังเกตพฤติกรรมและความร่วมมือของ
 นักเรียน เริ่มเฉื่อยชา ซึ่งเป็นเพราะใกล้สอบปลายภาค สรุปการอภิปรายถึงสาเหตุของการปฏิเสธ
 คำขอร้องที่ไม่มีเหตุผลไม่ได้คือ เกรงใจและกลัวเพื่อนจะไม่พูดด้วย เช่น ในกลุ่มจะมีสมาชิก 2 คน
 ที่เรียนหนังสืออยู่ในเกณฑ์ดีมาก จึงถูกเพื่อนนำการบ้านไปลอกบ่อย ๆ ส่วนการแก้ไขปัญหามหาชิกกลุ่ม
 เสนอควรเปลี่ยนมาอธิบายให้เพื่อนเข้าใจแทนการให้ยืมการบ้านไปลอก ส่วนสมาชิกคนอื่นจะมีปัญหา
 เรื่องเพื่อนยืมสิ่งของแล้วไม่คืน ยืมเงิน ไม่กล้าทวง และจากการลองแสดงบทบาทสมมติก็ปรากฏว่า
 นักเรียนก็มีคำปฏิเสธคำขอร้องก็ยังไม่หนักแน่น และเด็ดขาดหรือไม่ค่อยกล้าเท่าใด จากการแสดง
 พฤติกรรมของทั้ง 2 ด้าน สมาชิกกลุ่มยังไม่ค่อยให้เด็กแสดงอย่างเต็มที่ ก็เพราะเกรงว่าจะผิดใจ
 กับเพื่อน

ครั้งที่ 8 : การปิดกลุ่ม

วันพฤหัสบดีที่ 22 กุมภาพันธ์ 2539

สมาชิกกลุ่ม จำนวน 8 คน

นักเรียนให้ความร่วมมือในครั้งนี้น่ามาก เพราะเป็นครั้งสุดท้ายที่จะพบกันและจากคำตอบของสมาชิกกลุ่มถึงการนำเอาพฤติกรรมที่ได้จากการเข้ากลุ่มไปปฏิบัติแต่ละคนก็จะมีอุปสรรคที่แตกต่างกันไปและน่าสนใจ ส่วนการอภิปรายสรุปประโยชน์ของการเข้ากลุ่ม สมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่บอกว่าได้รับความสนุกสนาน และได้รู้จักเพื่อนเพิ่มขึ้น ได้แสดงความคิดเห็นมากขึ้น และรู้สึกว่าตนเองมีความสำคัญสำหรับกลุ่ม และจากการร่วมเล่นกิจกรรม "รจนาเลือกคู่" สมาชิกแต่ละคนได้วิจารณ์ข้อดีข้อเสียของเพื่อนสมาชิกมาอย่างเต็มที่ แต่ไม่ให้ผู้วิจัยอ่านให้กลุ่มฟังแต่ให้แจกใบงานเหล่านั้นคืนเจ้าของและมีสมาชิกกลุ่ม 3 คนที่ยอมให้อ่านให้เพื่อนฟัง เมื่อจบกิจกรรมสุดท้ายคือ ร้องเพลง "จำอ้อลา" นักเรียนทุกคนก็ร่วมร้องกันทุกคน ซึ่งเป็นการปิดกลุ่มที่ประทับใจสมาชิกทุกคน

ข้อมูลเชิงบรรยาย ประวัติ และความคิดเห็น ของผู้เข้ารับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออก

การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (มอหินแดง) จำนวน 8 คน จากการเข้ากลุ่ม การให้คำปรึกษาทั้งสิ้น รวม 8 ครั้ง ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ประวัติของสมาชิกแต่ละคน และจากการสังเกตพร้อมทั้งสอบถามจากอาจารย์ประจำชั้น และศึกษาทะเบียนประวัติครอบครัว ประวัติการศึกษา พอจะสรุปได้ดังนี้

ผู้เข้ารับการให้คำปรึกษาคนที่ 1 นามสมมติ ชื่อ เด็กชาย แบ่ง อายุ 10 ปี ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์พอใช้ อยู่ที่ห้องเรียนจะถูกเพื่อนรังแกเสมอและเป็นตัวตลกของชั้นเรียน ต้องการเข้ากลุ่มเพื่อปรับปรุงการพูดหน้าชั้นเรียน และการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ การถามคำถามที่ไม่เข้าใจจากครูผู้สอน มีเพื่อนสนิทอยู่ในชั้นเรียนคนเดียวซึ่งก็เป็นเพื่อนสนิทที่มาเข้ารับการให้คำปรึกษาเช่นเดียวกัน ฐานะทางครอบครัวอยู่ในฐานะปานกลาง อยู่ที่บ้านจะเป็นฝ่ายชวนพี่น้องคุยเสมอ

หลังจากการรับคำปรึกษาจากกลุ่มแล้ว รู้สึกมีความสุขขึ้น และกล้าที่จะถามเรื่องที่ไม่เข้าใจกับครูมากขึ้น และกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ กับเพื่อน แต่ก็ยังถูกเพื่อนหัวเราะเหมือนเดิม อุปสรรคที่พบคือ จะพูดติดอ่าง และยังต้องการที่จะเข้ารับการปรึกษาจากกลุ่มอีกเพราะต้องการออกไปพูดหน้าชั้นเรียนโดยไม่กลัว และการเข้ากลุ่มก็ได้เล่นเกมสนุก

ผู้เข้ารับการให้คำปรึกษาคนที่ 2 นามสมมติ ชื่อ เด็กชายปั่น อายุ 11 ปี ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก อยู่ที่ห้องเรียนจะไม่ค่อยพูด มีเพื่อนสนิท 1 คน ซึ่งไปไหนมาไหนหรือคุยกันได้ทุกเรื่อง เพื่อนร่วมชั้นมักจะพูดหยอกล้อเพราะเป็นคนขี้เก๋ง แต่ขี้อายมาก อยู่ที่โรงเรียนแทบจะไม่พูดเลย ใครถามเพื่อนสนิทจะเป็นคนตอบคำถามแทน ต้องการที่จะทราบวิธีการปฏิเสธคำขอร้องจากเพื่อน เพราะถูกยืมการบ้านไปลอกเสมอ และต้องการที่จะมีส่วนร่วมในการสนทนา ฐานะทางครอบครัวเป็นครอบครัวที่อยู่ในฐานะดี อยู่ที่บ้านก็เหมือนที่โรงเรียนคือขี้อายอย่างเดียว นิสัยคล้ายแม่ เพราะแม่ก็เป็นคนเงิบ ๆ เรียบร้อย

หลังจากที่ได้รับการให้คำปรึกษาแล้วก็สามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนได้มากขึ้น กล้าคุยกับคนอื่นบ้าง แต่ยังคงไม่สามารถปฏิเสธการลอกการบ้านของเพื่อนได้ จากการเข้ากลุ่มได้แนวทางการปฏิบัติตัวมากขึ้น ได้พบเพื่อนห้องอื่นและได้ทำกิจกรรมร่วมกันมีการสนิทสนมกันยิ่งขึ้น แต่ยังไม่ค่อยกล้าพูดมากนัก

ผู้รับการให้คำปรึกษาคนที่ 3 นามสมมติ ชื่อ เด็กชายปูน อายุ 11 ปี ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง อยู่ในชั้นเรียนจะมีเพื่อนสนิท 1 คน ซึ่งได้เข้ารับการให้คำปรึกษาเช่นกัน เป็น

คนอารมณ์ดี คุยสนุกสนานในหมู่ของเพื่อนผู้ชาย หน้าตาดีแต่ไม่ค่อยจะกล้าสบตาคนอื่น ต้องการที่จะปรับปรุงเรื่อง การทักทายคนที่รู้จักเพราะเจอเพื่อนไม่กล้าทักจนไม่มีใครอยากพูดคุย และคิดว่าหยิ่ง รวมถึงพูดแสดงความคิดเห็นด้วย ฐานะทางครอบครัวดี อยู่ที่บ้านจะมีบุคลิกลักษณะเป็นผู้ใหญ่ เป็นลูกคนโต และมีน้องที่อายุห่างกันถึง 7 ปี

หลังจากการเข้ารับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ก็มีความรู้สึกว่าการกล้าที่จะทักทายกับเพื่อนเพศหญิงมากขึ้น และสามารถที่จะปกป้องสิทธิเสรีภาพของตัวเองได้ เพราะเพื่อนมักจะยืมเงินไม่คืนเสมออีกกล้าที่จะปฏิเสธและทวงเงินคืนได้ และหลังจากการเข้ากลุ่มก็คิดว่าตัวเองยังง่ายขึ้น

ผู้เข้ารับการให้คำปรึกษาคนที่ 4 นามสมมติชื่อ เด็กชายบอย อายุ 12 ปี ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์พอใช้ อยู่ในห้องเรียนมีเพื่อนสนิท 1 คน ไม่ค่อยจะสนใจเพื่อน ๆ เพราะไม่ค่อยอยากคุย ไม่ทราบจะคุยอะไร ชอบเล่นกีฬา โดยไม่ลังเลกับใคร ต้องการที่จะปรับปรุงการสนทนากับเพื่อน การแสดงความคิดเห็น การยอมรับคำติชมของเพื่อน ๆ ฐานะทางครอบครัวฐานะปานกลาง บุคลิกท่าทางไม่สนใจคนอื่น ทำตัวเป็นผู้ใหญ่เกินอายุ เพื่อนร่วมชั้นไม่ค่อยคุยด้วยเพราะคิดว่าเป็นคนอารมณ์ร้าย

หลังจากการเข้ารับการให้คำปรึกษาแล้ว ก็มีความรู้สึกประทับใจในบรรยากาศของกลุ่ม ได้ทำความรู้จักกับเพื่อนมากขึ้น ได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ และได้รับฟังคำวิจารณ์หรือข้อเสนอแนะในการปรับตัวกับเพื่อน ๆ ทำให้รู้จักตนเองมากขึ้น

ผู้เข้ารับการให้คำปรึกษาคนที่ 5 นามสมมติชื่อ เด็กชาย ไข่ อายุ 11 ปี ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง อยู่ในห้องเรียนจะไม่มีเพื่อนสนิทไปกับใครก็ได้ ชอบอยู่คนเดียวเงียบ ๆ เป็นคนขยันและตั้งใจเรียน นิสัยสุภาพอ่อนโยน เป็นที่น่าสงสารของเพื่อน ๆ ต้องการที่จะทราบถึงการพูดคุยชมเชยคนอื่น การทักทาย และการปฏิเสธคำขอร้องของคนอื่น เพราะไม่กล้าปฏิเสธคำขอร้อง ฐานะทางครอบครัวเป็นครอบครัวฐานะปานกลาง อยู่ที่บ้านก็ไม่ค่อยพูด เป็นลูกชายคนเดียว

หลังจากให้การคำปรึกษาแล้ว ชอบที่จะได้พูดแสดงความคิดเห็นหลาย ๆ อย่างและได้รับการยอมรับจากเพื่อน ๆ จากการสังเกตพบว่ายังชอบอยู่คนเดียวอยู่แต่กล้าที่จะทักทายเพื่อนมากขึ้น

ผู้เข้ารับการให้คำปรึกษาคนที่ 6 นามสมมติชื่อ เด็กหญิง นก อายุ 11 ปี ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก อยู่ในห้องเรียนมีเพื่อนสนิท 2 คน ถ้าอยู่ในกลุ่มเพื่อนสนิทจะพูดคุย แต่ในชั้นเรียนจะไม่ค่อยพูดกับใคร และนิสัยจะเป็นคนค่อนข้างจะก้าวร้าวชอบด่าเพื่อน ถ้าไม่พอใจหรือมีคนมายุ่ง ต้องการปรับปรุงเรื่องการยอมรับคำวิจารณ์ และการมีส่วนร่วมในการสนทนา ฐานะทางครอบครัวผู้ปกครองมีการศึกษาสูงและฐานะดีมาก

หลังจากการเข้ารับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม รู้สึกว่าตัวเองมีอารมณ์โกรธลดน้อยลง รู้จักตัวเองมากขึ้น และประทับใจกับเพื่อนสมาชิกกลุ่มทุกคน และกล้าที่จะคุยกับเพื่อนร่วมชั้นมากขึ้น

ผู้เข้ารับการให้คำปรึกษาคนที่ 7 นามสมมติ เด็กหญิง นุ่น อายุ 12 ปี ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง อยู่ในห้องเรียนไม่มีเพื่อนสนิทจะไปได้กับทุกคน ชอบถูกเพื่อนชายแกล้งและหยอกล้อเสมอ เป็นคนพูดเสียงดังและเจ้าอารมณ์ ชอบพูดวิจารณ์คนอื่น ป็นเด็กมีปัญหาทางครอบครัว ต้องการทราบการวางตัวที่เหมาะสมในสังคมเพื่อน และต้องการให้ตนเองเป็นลงยอมรับในคำพูดของเพื่อนได้ ฐานะทางครอบครัวฐานะปานกลาง ชอบไปเที่ยวบ้านเพื่อน ไม่ค่อยอยู่บ้าน เป็นสาวเก็นตัว

หลังจากการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มแล้ว รู้สึกสบายใจเพราะได้ระบายความในใจหลายอย่างให้คนอื่นได้ทราบ และได้แสดงความคิดเห็นต่าง ๆ แต่ยังไม่สามารถแก้ไขเรื่องการพูดว่าเพื่อนได้แต่ใจเย็นลงมาก ใช้วิธีการแก้ปัญหาโดยการไม่สนใจ และต้องการเข้าร่วมกลุ่มอีกครั้งเพื่อรับตัวให้ดีขึ้น

ผู้เข้ารับการให้คำปรึกษาคนที่ 8 นามสมมติ เด็กหญิง นิ่ม อายุ 12 ปี ผลการเรียนพอใช้ มักจะไม่พูดกับใคร ชอบที่จะอยู่คนเดียว เวลาเรียนอาจารย์ถามก็จะไม่ตอบ คือ อ้าอึ้ง อยากเข้ากลุ่มเพื่อนเพราะต้องการทราบการวางตัวที่เหมาะสม การกล้าพูดแสดงความคิดเห็น กล้าคุยกับเพื่อน และอยากให้เพื่อนยอมรับ ไม่มีเพื่อนสนิท ไปไหนมาไหนคนเดียว ฐานะทางครอบครัวอยู่ในครอบครัวที่มีฐานะดี อยู่บ้านจะชอบดูวิดีโอ ผู้ปกครองบอกว่ามักเก็บตัวอยู่ในห้องและชอบวาดรูป เพราะได้ระบายความรู้สึกลงบนภาพ

หลังจากที่เข้ารับการให้คำปรึกษาก็มีเพื่อนสนิทคือ ผู้มารับคำปรึกษาด้วยกัน ไปไหนมาด้วยกัน และสนุกกับกิจกรรมที่จัดขึ้น สามารถบอกหรือพูดถึงความรู้สึกของตนเองได้ดีขึ้น และคิดว่าตัวเองกล้าที่จะชวนเพื่อนคุยมากขึ้น และกล้าพูดทักทายเพื่อนในชั้นเรียน แต่ยังไม่ค่อยกล้าตอบคำถามอาจารย์เหมือนเดิม อยากเข้ารับการให้คำปรึกษาอีกแต่อยากคุยกับผู้วิจัยเพียงลำพัง โดยไม่มีเพื่อนคนอื่น ๆ ร่วมอยู่ด้วย

ตัวอย่างการสนทนาในการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออก
ในครั้งที่ 4 และ 5 ของกระบวนการเข้าสู่การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

ครั้งที่ 4 การเข้ากลุ่มการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกในด้าน
การกล้าคำท้าทาย และการมีส่วนร่วมในการสนทนา

จุดมุ่งหมาย :

1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มแต่ละคนอธิบายถึงปัญหา สาเหตุของการไม่กล้าแสดงออก และได้วิเคราะห์ปัญหาของตนเองในแต่ละครั้งที่เข้ากลุ่มจนครบทุกคน
2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน พร้อมทั้งเสนอวิธีการและแนวทางในการแก้ปัญหาซึ่งกันและกัน เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การฝึกการกล้าแสดงออก เป็นต้น เพื่อแสวงหาแนวทางเลือกในการแก้ไขปัญหาของตนต่อไป

จำนวนสมาชิก : 8 คน

เวลา : 50 นาที วันพฤหัสบดีที่ 8 กุมภาพันธ์ 2539

สถานที่ : ห้องดนตรี-นาฏศิลป์ ๗ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (มอดินแดง)

กระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

ผู้วิจัย : "สวัสดีค่ะ เราก็คำพบกันอีกครั้งแล้วนะคะ ในครั้งนี้ครูเปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนได้เสนอปัญหาของตนเองที่อยากจะได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้นเกี่ยวกับพฤติกรรม การกล้าแสดงออกใน 2 ลักษณะคือ ในด้านที่ 1 คือ การกล้าคำท้าทายและ ด้านที่ 2 คือ การมีส่วนร่วมในการสนทนา โดยปัญหาที่สมาชิกลำเอียงมานี้ครู และเพื่อนสมาชิกจะรับฟังและช่วยกันหาทางช่วยเหลือ เพื่อให้ปัญหานั้นคลี่คลาย หรือหาทางออกในทางที่ดีขึ้น เชิญเลยคะ"

สมาชิก : เงียบ

ผู้วิจัย : "ในตอนนี้อาจจะคิดไม่ออก เอาเป็นว่าอย่างนี้ก็แล้วกันนะคะ สมมติว่านักเรียนไปเจอเพื่อนที่ร้านสหกรณ์ มข. นักเรียนจะอย่างไรคะ เอาตามพฤติกรรมปกติที่เจอเพื่อนเลยนะคะที่สมาชิกเคยปฏิบัติมา"

เด็กชายปิ่น : "ยืมให้เขาคับ"

ผู้วิจัย : "อ้อ ค่ะ ดีมาก หนูเจอเพื่อนก็จะยืมให้ทุกครั้งเลยนะคะ"

เด็กชายปอย : "จะยืมให้ธรรมดาคับ"

ผู้วิจัย : "ถ้าเป็นปอย ก็จะส่งยืมให้ธรรมดา แล้วสมาชิกคนอื่น ๆ ละคะ"

(สมาชิกทุกคนเงยบักคิ้ว)

ผู้วิจัย : "แล้วปิ่นละคะในกรณีเดียวกันหนูจะอย่างไร"

เด็กชายปูน : "จะยกมือทักทายครับ คนเยอะอาจจะพูดไม่ได้ยิน"

ผู้วิจัย : "คือนี่ต่างจากคนอื่นแล้วละคะ ปูนก็บอกว่า เจอเพื่อนแล้วจะยกมือทักทาย"

: "แล้วนี่ล่ะคะ ถ้าเป็นหนูเจอเพื่อนแบบนี้แล้วจะทำอย่างไร"

เด็กหญิงนัม : "อ้อ ปูน นี่"

ผู้วิจัย : "นัมก็บอกว่า อ้อ เด็กชายปูน นี่นา ก็เป็นการทักทายอีกแบบนะคะ คือเหมือนเป็นการเรียกชื่อ ทักใช่ไหมคะ"

เด็กหญิงนัม : "ใช่ค่ะ"

ผู้วิจัย : "ถ้าเป็นนัมล่ะคะ หนูจะกล่าวทักทายเพื่อนเมื่อเจอกันที่สหกรณ์ มข. อย่างไรคะ"

เด็กหญิงนัม : "ถ้าเจอกันตอนเย็นก็จะบอกว่า นี่เฮอเย็นแล้วยังไม่กลับบ้านอีกหรอ"

ผู้วิจัย : "ดีมากค่ะ หนูบอกว่า ถ้าเจอเพื่อนก็จะเดินเข้าไปทักทาย ว่านี่เย็นแล้วยังไม่กลับบ้านอีกหรอ แสดงว่านัมก็ต้องอยู่ถึงตอนเย็นและยังไม่กลับบ้านเหมือนกัน ใช่ไหมคะ"

สมาชิก : หัวเราะ

ผู้วิจัย : "เออละคะ ที่จริงแล้ว การที่เราเจอกัน การที่จะทักทายกัน สมาชิกกลุ่มคิดว่าเราควรจะทำอย่างไรคะ"

สมาชิก : "พูดว่า สวัสดีครับ สำหรับผู้ชาย และสวัสดีค่ะ สำหรับผู้หญิง"

ผู้วิจัย : "แล้วสมาชิกกลุ่มทุกคน พอจะทำได้ไหมคะ"

เด็กชายปอย : "ถ้าเป็นเจออจารย์ก็กล้าทักครับ แต่ถ้าเป็นเพื่อนผมจะอายไม่กล้าทัก"

ผู้วิจัย : "แล้วถ้าปอยไม่กล้าทักอย่างนี้ เพื่อนสมาชิกกลุ่มคิดว่าเราควรจะทำอย่างไรคะ"

เด็กหญิงนุ่น : "ก็ถ้าไม่กล้าพูดทักก็ยิ้มให้เฉย ๆ ก็ได้"

ผู้วิจัย : "สมาชิกคนอื่นล่ะคะ"

(สมาชิกเงิบ)

ผู้วิจัย : "ค่ะ ในการที่เราจะกล่าวทักทาย ไม่ใช่เรื่องที่ยากเลยนะคะ และการกล่าวคำทักทายก็เป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติด้วยนะคะใครที่เราไปทักทายเขา เขาก็จะคิดว่าเราเป็นคนที่มีอัธยาศัยดี และเป็นการเพิ่มเสน่ห์ให้ด้วย ดังนั้นเราก็ควรจะทักทายคนที่เรารู้จักไม่ว่าจะเป็นพี่ เพื่อน ๆ ญาติ คุณครู นะคะ"

: "ครูบออาสาสมัคร 1 คู่ ออกมาแสดงการกล่าวทักทายให้เพื่อนคู่สักคู่ละ"

(เด็กชายปอยและเด็กชายปูนออกมาหน้าชั้นแล้วแสดงการกล่าวคำทักทายให้เพื่อนคู่)

ผู้วิจัย : "ดีมากค่ะ และขอขอบคุณทั้ง 2 คนด้วยนะคะ"

: "นอกจากการกล่าวคำทักทายแล้ว อีกด้านหนึ่งก็คือ การมีส่วนร่วมในการสนทนา สมาชิกกลุ่มลองคิดดูสิคะว่า เมื่ออยู่ในวงสนทนา ตัวเองเป็นคนพูดน้อยที่สุดหรือไม่ ไหนลองยกมือขึ้นสิคะ ใครที่คิดว่าตัวเองพูดน้อยที่สุดในการสนทนา
(สมาชิกที่ยกมือมีเด็กชายป๋น เด็กหญิงเม้ม และเด็กหญิงนา)

ผู้วิจัย : "เหตุผลที่หนูพูดน้อยที่สุดในกลุ่มเพราะอะไรคะ"

เด็กชายป๋น : "ไม่กล้าพูดครับ"

เด็กหญิงนา : "ฟังเพื่อนพูดก็ได้อยู่แล้วค่ะ"

เด็กหญิงเม้ม : "ตามเรื่องที่เพื่อนเขาพูดไม่ทันค่ะ"

ผู้วิจัย : "จากคำตอบของเพื่อนทั้ง 3 คน เรามาช่วยกันคิดหาทางแก้ปัญหาดีกว่าค่ะว่าเราควรจะทำอย่างไร เพราะการที่เราพูดน้อยหรือไม่กล้าพูดมีส่วนร่วมในการสนทนา เราอาจจะถูกครอบงำความคิด หรือเสียผลประโยชน์ในเรื่องที่พูดกันก็ได้ ไหนลองเสนอวิธีการแก้ไขมากันคนละข้อสิคะ"

เด็กชายป๋น : "ผมว่าเวลาเพื่อนพูดอะไรก็ให้ตั้งใจฟัง และพูดกับเพื่อนให้ความคิดเห็นบ้าง เพราะเพื่อนที่เราคุยด้วยก็ต้องสนิทกับเรา"

เด็กชายป๋น : "ถ้าไม่กล้าพูดมากก็พูดแสดงความเห็น เช่นว่า ใช่มั้ย อ้อก็เห็นด้วยนะ อย่างนี้ก็ได้ครับ"

ผู้วิจัย : "ขอบคุณค่ะ อย่างไรต่อคะ"

(สมาชิก เเจียบประมาณ 2 นาที)

ผู้วิจัย : "เมื่อเราทราบแล้วข้อควรปฏิบัติ จากการที่สมาชิกกลุ่มได้เสนอวิธีการแก้ไขปัญหาก็เป็นอันดีแล้ว ครูก็ขอให้สมาชิกกลุ่มลองนำวิธีการเหล่านั้นลองไปปฏิบัติดูในชีวิตประจำวันด้วยนะคะ ก็ขอขอบคุณสมาชิกทุกท่านนะคะ แล้วพบกันใหม่ในครั้งต่อไป ในวันอังคารที่ 13 กุมภาพันธ์ ที่ห้องนี้ เวลาเดิมนะคะ สวัสดีค่ะ"

ครั้งที่ 5 การเข้าสู่การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกในด้าน
การกล่าวคำชมเชย และการยอมรับคำชมเชย

จุดมุ่งหมาย : 1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มแต่ละคนอธิบายถึงปัญหา สาเหตุของการไม่กล้าแสดงออก
และได้วิเคราะห์ปัญหาของตนเองในแต่ละครั้งที่เข้ากลุ่มจนครบทุกคน
2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน พร้อมทั้งเสนอวิธีการและแนวทาง
ในการแก้ปัญหาซึ่งกันและกัน เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การฝึกการกล้า
แสดงออก เป็นต้น เพื่อแสวงหาแนวทางเลือกในการแก้ไขปัญหของตนต่อไป

จำนวนสมาชิก : 8 คน

เวลา : 50 นาที วันอังคารที่ 14 กุมภาพันธ์ 2539

สถานที่ : ห้องดนตรี-นาฏศิลป์ ณ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (มอหินแดง)

กระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

ผู้วิจัย : "สวัสดีค่ะ วันนี้เราก็ได้มาพบกันอีกครั้งแล้วนะคะ อยากให้สมาชิกกลุ่มได้ทบทวน
เรื่องครั้งที่แล้วว่า เราได้พูดกันเรื่องอะไรบ้าง ใครพอจะเล่าและสรุปสั้น ๆ
ให้กลุ่มสมาชิกได้บ้างคะ"

เด็กหญิงนุ่น : "ได้พูดถึงเรื่องการกล่าวคำทักทายและการมีส่วนร่วมในการสนทนาค่ะ"

ผู้วิจัย : "ขอบคุณมากค่ะ"

: "แล้วสมาชิกได้นำไปลองฝึกปฏิบัติจริงกันบ้างหรือเปล่าคะ เป็นอย่างไรบ้าง"

เด็กชายปูน : "ก็เอาไปใช้ทักทายกับเพื่อนสนิทและก็น้อง ๆ ขึ้น ป.4 ป.5 ครับ"

ผู้วิจัย : "ดีมากค่ะ สมาชิกท่านอื่นละคะ"

(สมาชิกกลุ่มเงียบ)

: "ค่ะ และสำหรับวันนี้ เราก็จะเสนอการแสดงออก สาเหตุของการไม่กล้า
แสดงออกในด้านการกล่าวคำชมเชย และการยอมรับคำชมเชย มีสมาชิกท่านใด
ที่จะเสนอปัญหาก่อนคะ เชิญเลยคะ"

เด็กชายปอย : "ผมไม่ชอบพูดชมเพื่อน เพราะเดี๋ยวเขาจะหาว่าผมไม่จริงจัง แต่ผมก็ตั้งใจกับ
เพื่อนอย่างจริงจังนะคะ"

- เด็กหญิงนุ่น : "ยินดีด้วยนะที่เธอได้รับทุนเรียนดี เก่งจังเลย วันหลังบอกเราบ้างนะว่า ทำอย่างไร"
- เด็กชายโป้ง : "ขอบใจมาก ถ้าเธอขยันเรียนเดี๋ยวก็ได้เหมือนกัน"
- ผู้วิจัย : "ดีมากค่ะ สมาชิกกลุ่มทดลองแสดงได้ดีกันทุกคน จากการที่สมาชิกชอบวิธีการ กล่าวคำชมเชยและการยอมรับคำชมเชยของคู่ไหนมากที่สุดคะ"
- (สมาชิกส่วนใหญ่ออกความเห็นให้คู่ของเด็กชายโป้งและเด็กหญิงนุ่น)
- : "สมาชิกช่วยกันให้เหตุผลสิคะว่า มีความคิดเห็นอย่างไรที่เลือกคู่ของโป้ง และนุ่น"
- เด็กชายปูน : "เพราะเขาพูดเป็นเหมือนผู้ใหญ่ดีครับ"
- เด็กหญิงนุ่น : "เพราะนุ่นมีการพูดชมเชยที่ดีคือ ยินดีด้วยกับความสำเร็จของเพื่อน และโป้งก็ มีการขอบคุณพร้อมทั้งให้กำลังใจเพื่อนด้วยค่ะ"
- เด็กหญิงนาก : "นุ่นเขาพูดด้วยแล้วก็แสดงสีหน้ายิ้มด้วยค่ะเหมือนตั้งใจด้วยจริง ๆ ค่ะ"
- (สมาชิกเงยบ)
- ผู้วิจัย : "มีใครจะเพิ่มเติมจากนี้ไหมคะ ครูก็เห็นด้วยกับการที่สมาชิกกลุ่มเลือกคู่ของโป้ง และนุ่นนะคะ เพราะด้วยเหตุผลที่เพื่อนสมาชิกบอกมาแล้ว สมาชิกช่วยกันสรุป อีกครั้งค่ะว่าการกล่าวคำชมเชยและยกย่องคำชมเชยควรปฏิบัติอย่างไร"
- เด็กหญิงนุ่น : "การกล่าวคำชมเชย คือ จะมีการแสดงความยินดีกับเขาก่อนค่ะ แล้วก็ชมเชย ตามหลัง นอกนั้นก็ควรที่จะแสดงอาการทำทางจริง ๆ ไม่ใช่การแกล้งพูด"
- เด็กหญิงนาก : "ยิ้มด้วยค่ะ ในขณะที่ชมเชย"
- ผู้วิจัย : "ดีมากค่ะ และการยอมรับคำชมเชยล่ะคะ"
- เด็กชายปูน : "ก็ควรพูดขอบคุณเขาเสียก่อนครับ"
- เด็กชายโป้ง : "แล้วก็ไม่ต้องพูดปฏิเสธ หรือคุยทับว่าตัวเองดีกว่าคนอื่นครับ"
- ผู้วิจัย : "ดีมากค่ะ ทุกคนได้แสดงความคิดเห็นและใช้คำพูดที่ฟังมีความสนใจมากเลยนะคะ ดังนั้นทั้งหมดที่เรากล่าวมาในวันนี้ ก็ขอให้สมาชิกกลุ่มทุกท่านนำไปปฏิบัติคุณะคะ ลองชมเพื่อนในชั้นเรียนเราก็ได้ เมื่อเห็นการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น เช่น มีการะเบ้าใหม่ ใส่รองเท้าคู่ใหม่ นะคะ แล้วมีอุปสรรคในการปฏิบัติอย่างไร ก็นำกลับมาเล่าให้กลุ่มเราได้ฟังบ้างนะคะ สำหรับวันนี้ก็ขอบคุณสมาชิกทุกคนมากค่ะ พบกันอีกครั้งในวันพุธที่ 14 กุมภาพันธ์ 2539 ณ ห้องนี้เวลาเดิม สวัสดีค่ะ"

ภาคผนวก ง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การหาค่าความเที่ยงของแบบประเมินความสามารถในการปรับตัวทางสังคม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งมีสูตร ดังนี้ (ลัดดา อะยะวงค์, 2533)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left\{ 1 - \frac{S_1^2}{S_t^2} \right\}$$

โดย α = ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง

K = จำนวนข้อแบบวัด

S_1^2 = ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวม

2. การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยที่กลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน (ลัดดา อะยะวงค์, 2533) ใช้สูตรดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\left\{ \frac{(n_1-1)S_1^2 + (n_2-1)S_2^2}{n_1+n_2-2} \right\} \left\{ \frac{n_1 + n_2}{n_1 n_2} \right\}}}$$

ชั้นแห่งความเป็นอิสระ $df = n_1+n_2-2$

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$

= คะแนนเฉลี่ยก่อนให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองตามลำดับ

S_1^2, S_2^2

= ความแปรปรวนของคะแนนก่อนการฝึกและหลังการฝึกของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองตามลำดับ

n_1, n_2

= จำนวนคนในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองตามลำดับ

3. ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนครั้งแรก (Pretest) และคะแนนครั้งหลัง (Posttest) ของกลุ่มควบคุมและทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการคำปรึกษาแบบกลุ่มและคะแนนหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม โดยที่กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มเดียวกัน แต่ทดสอบ 2 ครั้ง เป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์กัน (Dependent Sample) ใช้สูตรดังนี้ (ลัดดา อะยะวงศ์, 2533)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{\sum d^2 - \frac{(\sum d)^2}{n}}{n(n-1)}}$$

ขั้นแห่งความเป็นอิสระ

$$df = n-1$$

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ = คะแนนเฉลี่ยก่อนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม และคะแนนเฉลี่ยหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามลำดับ

d = ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนก่อนการฝึก และคะแนนหลังการฝึก

n = จำนวนคนในแต่ละกลุ่ม